

MARINA ROMÂNA

REVISTĂ EDITATĂ DE MARINA MILITARĂ

NR. 58 (DECEMBRIE 1998)

STATUL MAJOR AL MARINEI MILITARE

Nr. 58
DECEMBRIE
1998**COLEGIUL DE REDACȚIE****Redactor-șef:**

Comandor Ioan DAMASCHIN

Secretar general de redacție:

Lt. col. Costin CONSTANDACHE

Redactori:

Căpitan Costel SUSANU

Bogdan DINU

Corector: Floare BRÂNZĂ**Fotoreporter:** Valentina CIUCU**Culegere computerizată:**

CÂRCEANU Rodica

REDACȚIA:

Cercul Militar Constanța

str. Traian nr. 29

041-618127, 615700/238

ABONAMENTELE se fac prin oficile postale și sucursalele RODIPET S.A.; revista se află la poziția 5043 din Catalogul publicațiilor.

Cititorii din străinătate se pot abona prin RODIPET S.A. - P.O. BOX 33-57, FAX 0040-1-2226407 sau 2226439, TELEX 11995, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București - ROMÂNIA.

COPYRIGHT: este autorizată orice reproducere cu condiția specificării sursei.

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei. Manuscrisele nu se înapoiază.

ISSN - 1222-9423

B-18498/89

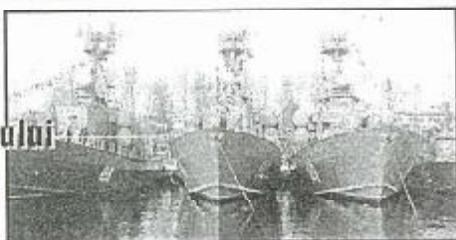
Din SUMAR

5 La
„SEA BREEZE '98“
FREGATA 264 -
LA ÎNALTIME

8 1998 - anul cel mai bogat în „premiere“ pentru MARINA MILITARĂ a României

12 Clipa de
grație a
comandanțului

14 Ne scriu corespondenți

18 Aspiranții de azi - comandanții secolului XXI

21 Navigatori în labirintul cunoașterii

22 După 40
de ani -
Promoția 1958
a Școlii
Militare
Superioare de
Marină

25 MAGAZIN

Tehnoredactare computerizată la
EDITURA EUROPOLIS CONSTANȚA

041-691711

Tehnoredactor: Gabriela ALGASOVSCHE

Tiparul executat la EUROPINT'94

041-622527

COPERTA I: ÎN MARŞ, FREGATA „VICEAMIRAL VASILE SCODREANU“ (261)

COPERTA IV: „COOPERATIVE PARTNER '98“ -
DEMONSTRAȚIE PENTRU PUBLIC PE
PLAJA MAMAIA

ROMÂNIA, PRIMA ȚARĂ SEMNATARĂ A PARTENERIATULUI, ÎȘI ONOREAZĂ CUVÂNTUL

**Interviu cu domnul viceamiral Traian ATANASIU,
șeful Statului Major al Marinei Militare**

– Domnule viceamiral, cum apreciați participarea Marinei Militare la programul de "Parteneriat pentru Pace", în perioada 1994 - 1998 ?

– După cum este bine cunoscut, România a fost prima țară care a semnat documentul cadru al Parteneriatului pentru Pace (PIP) la 26 ianuarie 1994. La scurt timp de la acest eveniment, în luna iunie a aceluiași an, am participat la prima conferință de planificare a unui exercițiu multinațional, organizat și condus de Comandanțul Atlanticului de Est (CINCEASTLANT), exercițiu găzduit de Norvegia și desfășurat în apropierea coastelor acesteia și la care au participat nave și observatori din mai multe ţări NATO și parteneri. Implicarea mea în exercițiu, în calitate de observator militar, mi-a permis aprofundarea conceptului general doctrinar și procedural de organizare și desfășurare a exercițiilor NATOP/IP. Tot în același an, în luna octombrie, distrugătorul MĂRĂŞEŞTI participa la primul exercițiu naval organizat în Marea Neagră în conformitate cu standardele noului cadru militar de cooperare, exercițiu notificat sub numele de cod MARITIME PARTNER. Aceasta a fost nu numai primul exercițiu naval NATO/PIP ci și primul exercițiu la care România a participat cu efective militare în străinătate și în țară.

De atunci și până în prezent, întregul personal al Marinei Militare implicat în astfel de activități a atins un remarcabil grad de profesionalism, urmărind densitatea, varietatea și complexitatea activităților care s-au desfășurat în țară și în străinătate, pe mare și pe uscat.

Apreciez participarea Marinei Militare la misiunile ce i-au revenit în cadrul parteneriatului pentru pace ca o contribuție de marcă în afirmarea României și a forțelor ei armate în noul cadru militar de cooperare. Rolul de "vârf de lance" jucat de Marina Militară în sprijinul realizărilor dorinței poporului român de integrare a țării noastre în structurile euro-atlantice a fost pe deplin demonstrat și de aprecierile oficialităților militare aparținând structurilor de comandă ale NATO, care au subliniat seriozitatea, profesionalismul, adaptabilitatea, devotamentul și spiritul de dăruire dovedite în toate ocaziile de către marinarii români.

– Care au fost principalele acțiuni desfășurate de către Marina Militară ?

– Principalele acțiuni desfășurate de către Marina Militară în planul cooperării militare internaționale au avut loc în cadrul programului de Parteneriat România-NATO, paralel cu activitățile cuprinse în programele bilaterale încheiate cu forțele armate ale altor state și programul MIL-TO-MIL desfășurat în comun cu Marina Militară a SUA. Ele au vizat domenii variate din care să amintesc: planificarea exercițiilor navale, metodica pregătirii pentru luptă, învățământul de marină, căutarea salvare pe mare, realimentarea în marș, standardizarea proiectării navale, hidrografie și oceanografie, logistică de marină.

În cadrul programului de parteneriat ROMÂNIA-NATO au fost avute în vedere activități menite să contribuie la cunoașterea, înțelegerea, organizarea și desfășurarea principalelor misiuni specifice doctrinelor NATO/PIP: menținerea păcii; căutare-salvare; ajutor umanitar.

Printre principalele forme prin care ele au fost realizate se pot enumera: contacte la nivelul șefilor statelor majore de marină și reuniuni ale acestora, contacte la nivelul unor instituții specializate, stagi de practică, schimburi de experiență, activități practice în comun, vizite de nave și exerciții cu forțe navale și terestre.

În legătură cu exercițiile desfășurate de către Marina Militară în acestă perioadă, se poate spune pe scurt că ele au urmat calea firească de la simplu la complex (de la exercițiile de manevră în formăție la exercițiile combinate navale-terestre de impunere a embargoului și de evacuare a personalului necombatant), că numărul lor a ajuns la finele anului 1998 la 27, din care 11 s-au desfășurat în țară și 16 în străinătate, pe o durată totală de 300 de zile, angajând 105 nave și peste 5.000 de oameni.

Analiza sumară a listei numelor de cod sub care ele au fost notificate denotă transformarea lor din acțiuni singulare, cum au fost: DELTA - 95, COOPERATIVE RESCUE - 95, COOPERATIVE MERMAID - 95, COMBINED TYPE TRAINING - 95, IOLKOS - 95, COOPERATIVE OSPREY - 96, CORNER STONE - 96, în acțiuni sistematice,

*Prin decretul prezidențial nr. 413,
din 26 noiembrie 1998,
șeful Statului Major al Marinei Militare,
contraamiral Traian Atanasiu,
a fost avansat la gradul de viceamiral.*

reluate anual sub un alt scenariu și la o altă scară: COOPERATIVE PARTNER – 95, 96, 97, 98, COOPERATIVE DIVING – 96, 98, SEA BREEZE – 97, 98, BRIZA – 95, 96.

Deloc de neglijat este și faptul că pe această listă apar și codificațiile unor exerciții desfășurate de forțe ale Flotilei de Dunăre cum sunt DUNAREA – 95, DUNAREA – 97 și exerciții destăsurate în exclusivitate de forțe ale Corpului 9 Armală și de către infanteria marină cum au fost DELTA – 95, COOPERATIVE OSPREY – 96, CORNER STONE – 96.

Tările străine în ale căror ape a fluturat la catarg tricolorul românesc se înșiruie de la Marea Neagră la Oceanul Atlantic: UCRAINA, BULGARIA, TURCIA, GRECIA, ITALIA, SPANIA, PORTUGALIA, FRANȚA. Un pluton de infanteriști a trecut oceanul pentru a participa la exercițiul COOPERATIVE OSPREY – 96.

Nu în ultimul rând să reamintim faptul că pentru prima dată o navă românească, distrugătorul MĂRĂȘEȘTI, a participat la un exercițiu sushă la sută NATO, exercițiul STRONG RESOLVE – 98, considerat a fi cel mai mare exercițiu desfășurat de către forțele NATO de la crearea acestei alianțe și până în prezent.

– Care credeți că au fost "punctele tari" ale participării Marinei Militare? Dar cele slabe?

Punctul tare al fiecărui exercițiu a fost că am îndrăznit să participăm. Am avut curejul să ne implicăm în astfel de "confruntări internaționale" cu toate că nivelul tehnic și operational al navelor noastre era cu mult sub standardele NATO iar condițiile oferite de bugetul destul de modest avut la dispoziție ne-au impus nenumărate condiționări și restricții. Este de necontestat faptul că handicapul tehnic al

navelor a fost compensat cu maximum de pricere, dăruire și eroism de ofițeri, maistri militari, subofițeri, soldați și gradații ce au format echipajele participante. Valoarea deosebită au dat-o oamenii. El au fost aceia care au făcut ca totul să se execute cu precizie și cu promptitudine. El au dat tările participării românești departe de țară, ziua și noaptea, pe vreme bună sau pe un Atlantic și o Biscaya care i-au primit cu toată ostilitatea posibilă. Adaptabilitatea românilor la orice fel de situație, capacitatea deosebită de a folosi limbile străine la modă și, nu în ultimul rând, inteligența lor înăscută se alătură elementelor care au stat la baza unei comportări exemplare pe durata tuturor exercițiilor desfășurate.

Sigur, au existat și puncte slabe. Handicapul tehnic de care aminteam, reprezentat în special de lipsa unor mijloace performante de comunicații, lipsa unor senzori de mare sensibilitate, lipsa unor sisteme de arme capabile să asigure o mare viteză de reacție, lipsa unor instalații de stabilizare și altele. Concepția învechită de construcție a navelor noastre a impus un mod total diferit de folosire în luptă a acestora, neperformant în condițiile existenței armelor inteligente.

– În ce măsură credeti că este realizată interoperabilitatea Marinei Militare cu flotele NATO astăzi?

– Apreciez că putem vorbi de realizarea interoperabilității în toate domeniile în care este implicat direct omul: lucrul de stat major, nivelul de folosire a limbilor străine, cunoașterea procedurilor de operare a mijloacelor de comunicații și a navelor în formații. Putem vorbi de interoperabilitate și la nivelul unor cerințe impuse carburanților și lubrifiantilor. Din punct de vedere tehnic se poate amînti gradul înalt de interoperabilitate realizat prin modernizarea punții heliport de la distrugătorul MĂRĂȘEȘTI și prin introducerea mijloacelor tehnice de navigație și comunicații prin satelit care au început să completeze zestrea navelor noastre. Dar nu este suficient! Interoperabilitatea tehnică nu se poate realiza repede și fără bani. De aceea consider că modernizarea Marinei Militare va trebui să fie realizată prioritar prin înlocuirea treptată a parcoului de nave existent cu nave noi, performante, având deplasamente, calități și dotări corepunzătoare noilor concepte privind ducerea acțiunilor militare pe mare.

– Ce perspective de viitor se prefigurează?

– Perspectivele de viitor sunt axate pe continuarea și profundarea tuturor formelor de cooperare și interoperabilitate. Desigur, ar fi de dorit ca elementele de interoperabilitate tehnică să aibă mai multă consistență. Suntem deja pregătiți pentru a supune forurile superioare spre aprobare un program naval care să răspundă din toate punctele de vedere cerințelor operaționale pentru o marină militară aptă să asigure, în orice moment, apărarea obiectivelor de pe litoral, din marea teritorială și din zona economică exclusivă disponibilă în același timp și de forțe capabile să opereze la mare distanță în cadrul unei grupări navale aliate. Acestea din urmă fac de fapt obiectul unei interoperabilități totale cerută de prevederile convențiilor de standardizare NATO.

Sperăm că acest debut reușit de cooperare să aducă după sine o dezvoltare corepunzătoare a forțelor Marinei Militare care să îl permită acestora să fie un instrument militar credibil în afirmarea și susținerea intereselor de stat ale României.

*A consemnat
Comandor Ioan DAMASCHIN*

LA „SEA BREEZE '98“ Fregata CONTRAAMIRAL EUSTAȚIU SEBASTIAN (264) la înălțime

În perioada 24 octombrie – 5 noiembrie s-a desfășurat, în apele teritoriale ale Ucrainei, în cadrul Parteneriatului pentru Pace, aplicația "SEA BREEZE '98", la care România a fost reprezentată – cu cinste, cum vor afla cititorii, din rândurile de mai jos – de fregata 264 "Contraamiral EUSTAȚIU SEBASTIAN".

Aplicația a avut o anvergură deosebită, la ea participând, pe lângă țara gazdă, Ucraina – Italia, Franța, S.U.A., Rusia, Marea Britanie, Bulgaria, Grecia, Georgia, România și Turcia și a inclus, pe lângă componența maritimă, componențe terestre, amfibii și aeriene.

Desfășurată sub semnul dorințoi reciproce de cunoaștere, apreciere și conlucrare, în scopul menținerii păcii, "SEA BREEZE '98" a grupat nave de luptă de suprafață - distrugătoare, fregate și corvete, trei de debarcare (S.U.A., Rusia și Ucraina), un submarin, nave auxiliare, infanterie marină (la care și România a participat cu un pluton) precum și forțe aeriene.

Înainte de a urca la bordul fregatei 264, la scurt timp după revenirea sa în portul Mangalia, domnul comandor **Constantin Nasuia**, comandanțul marșului, ne spunea concis: "Prezența noastră a fost un succes; oamenii s-au comportat excelent și, chiar cu tehnica noastră "clasică", au onorat Marina Militară Română, relevând, în acest cadru, competența lor profesională. Despre ei, despre acești oameni ai navei cred că trebuie să scrieți, în primul rând..." Fapt la care am și purces, urcând la bordul fregatei.

Cu ajutorul domnului locotenent-comandor **Dan Ciontoiu**, secundul navei (comandanțul – căpitan-comandor **Ion Stan**, fiind plecat de la bord cu probleme de serviciu) încercăm să refacem, pe scurt, "filmul" marșului.

"SEA BREEZE '98" – ne spune interlocutorul – a avut ca scenariu simularea unei intervenții a forțelor Parteneriatului într-o zonă de conflict, cu forțe maritime și de uscat, pentru menținerea păcii și misiuni umanitare. Temporal, ea s-a desfășurat în trei etape: 25-28 octombrie - antrenamente la Odessa și ședință de planificare; 28-31

octombrie - aplicația pe mare; 1-4 noiembrie - bilanțul și activități sociale, la Odessa.

În mare, principalele exerciții au fost: ieșirea prin pasă dragătă, convoiere, manevre tactice, căutarea și descoperirea submarinului, apărare antiaeriană și împotriva navelor ușoare de suprafață, impunerea unei zone de embargou, trageri reale, exerciții de transmisii, de transfer de materiale ușoare etc.

Toate acestea s-au desfășurat pe o mare foarte rea (gradul 5-6) ceea ce a solicitat de la echipajele și competență dar și voință și spirit de echipă, pe care marinarii români le-au dovedit (fapt relevat la bilanțul activității). Fregata 264 a participat la absolut toate exercițiile (deși au fost nave partenere care au renunțat la unele dintre ele), iar la

mi s-a părut cel mai dur dar și cel ce ne-a adus satisfacții depline.

La acest succes a contribuit tot echipajul dar eu vă rog să menționați, în mod deosebit și compartimentul mașini: comandant – căpitan **Eduard Voju**, maștrii militari **Nicolae Paputi, Valentin Gheorghiu, Marian Bălașa, Florin Iordache, Marius Hărătău, Iulian Ivanciu, Ion Mihăilescu**.

De asemenea, un rol determinant în îndeplinirea misiunilor l-au avut oamenii grupului radio, radiolocație și hidrolocație – maștrii militari **Silviu Lupu, Vladimir Drumariu, Mihai Maior, Iulian Mototolea, Văleru Breșug**.

Deși veniți recent la bord, sergenții **Florin Olaru** (semnalizare), **Nicolae Stan** (electrician), **Florin Gheorghe** (radiist), **Constantin Popa** (mecanic) au fost și ei la înălțime, dovedindu-se

tragerile reale doar marinarii americani și noi am obținut 10 puncte – adică **foarte bine**. S-au comportat excelent – fapt ce ne-a surprins în mod plăcut – cei patru tineri ofițeri de la punte, fără stagiu la navă sau prea puțin, între care aspirantul **Alexandru Gălăjan** și locotenentul **Ionuț Popescu** (ofițerul cu artileria care a pregătit și executat tragerea – de fapt aici fiind un foarte bine sudat compartiment uman, din care fac parte și maștrii militari **Dănuț Lambă, Cornel Cosmiuc, Nicolae Zibileanu, Adriano Savioli, Marcel Nehoianu**).

Sunt la bord de la luarea navei din sănătate (1992) și pot spune că acest test "de foc" de la "SEA BREEZE '98"

excelenți specialiști în meserie, ca și cei din acel compartiment vital, dar adesea neglijat – de la bucătărie – care, cu toată marea rea au asigurat prepararea și servirea continuă a hranei calde (maștrul **Viorel Ciurcanu** și sergentul **Adrian Simion**).

Pescuit, de la puntea de comandă la mașini, de la tunuri la aparatura specifică și până la bucătărie, oamenii au reprezentat un tot unitar, un echipaj ce și-a făcut cu pricepere, ambiție și tenacitate, datoria".

**Locotenent-colonel
Costin CONSTANDACHE**
**Foto: locotenent-comandor
Ilie SURLĂ**

RESCUE EAGLE '98

Exercițiu româno-american RESCUE EAGLE '98 s-a desfășurat în perioada 5-11 noiembrie 1998, în raionul Constanța-Babadag și a cuprins antrenamente comune, pe mare și pe uscat, în special pentru îndeplinirea misiunilor de menținere a păcii.

Aflat la a doua activitate de acest tip în România, "Vulturul Salvator" a avut ca scop dezvoltarea programului de Parteneriat pentru Pace astfel încât, prin cooperarea dintre forțele militare ale celor două țări, să contribuie la formarea unei găndiri comune privind desfășurarea operațiunilor de menținere a păcii precum și la dezvoltarea interoperabilității între trupele care acordă asistență umanitară, aflate pe uscat și forțele navale. Principalele obiective urmărite au fost:

- Îmbunătățirea actului de comandă al forțelor terestre și navale implicate în accordarea asistenței umanitare;
- exersarea procedeelor tactice specifice operațiunilor de asistență umanitară și antrenamente în folosirea mijloacelor de comunicații;

- promovarea încrederii și dezvoltarea cooperării între trupele române și americane;
- antrenamente comune în executarea exercițiilor navale specifice operațiunilor de menținere a păcii.

Exercițiu bilateral a prilejuit desfășurarea unor importante forțe terestre și navale. România a participat cu fregata 260 **Amiral PETRE BÂRBUNEANU**, dragorul maritim 24 **REMUS LEPRI**, remorcherul maritim salvator **GROZAVUL**, un pluton de infanterie și un pluton de intanerie marină, o subunitate logistică, două grupe de scafandri, 2 elicoptere IAR-330 H și un elicopter IAR-316.

S.U.A. au depusat la Constanța nava de debarcare **AUSTIN**, care a avut la bord 200 de infanteriști marini din unitatea expediționară 22 (MEU-22), 4 elicoptere CH-46E "Sea Knight", 2 elicoptere UH-1N "Huey" și distrugătorul **STUMP** cu un elicopter SH 60-B "Sea Hawk", o echipă de scafandri deminori, o grupă din trupele speciale **SEAL** și statul major format din 12 ofițeri.

"Haoz și nesiguranță" în zona de operații

În România s-a constituit o forță multinațională de protecție, cu sprijinul S.U.A., din cauza "situației dezastruoase" create, conform scenariului, de căderile masive de precipitații și de un puternic cutremur în zona Mării Negre. O grupare antigovernamentală a profitat de această situație și a atacat depozitele de armament și muniție iar sursele informative au confirmat faptul că s-a importat tehnică specială pentru atacuri teroriste.

Guvemul, depășit de situație, a fost de acord ca forța multinațională de protecție să ajute la rezolvarea crizei și să-și îndeplinească cele două misiuni generale: acordarea asistenței umanitare populației civile, până la stabilizarea situației politice și desfășurarea operațiunilor de tip blocadă/embargou împotriva ambarcațiunilor care transportă armament, provizii sau alte materiale care pot fi folosite în acțiuni teroriste.

Începând cu 5 noiembrie 1998 trupele de asistență umanitară au fost instalate în poligonul Babadag iar forțele navale au fost deplasate în răioanele încredințate. Forța multinațională de protecție este defensivă și acționează pentru impunerea păcii dar datele prelucrate până în prezent indică faptul că embargoul este amenințat și este posibilă desfășurarea unor acțiuni militare navale. Din aceleași surse se deduce riscul atacării convoaielor cu ajutorare umanitare, în zona Babadag.

Gruparea navală impune embargoul

După desfășurarea conferinței de planificare a exercițiilor navale comune, pe 7 noiembrie s-au deplasat în răion fregata 260 **Amiral PETRE BÂRBUNEANU**, remorcherul maritim salvator **GROZAVUL** și dragorul maritim **REMUS LEPRI**, cărora li s-au alăturat distrugătorul **STUMP** și nava de debarcare **AUSTIN**.

Vehicule rapide de atac din dotarea pușcașilor marini

Deschizător de drum, dragorul maritim, comandat de căpitan-comandorul **Vlad Iordache**, a efectuat dragaj de cercelare și o pasă dragăță într-un ipotetic baraj de mine, permitând evoluția celorlalte nave care au declanșat procedurile pentru apărare antiaeriană și antisubmarin precum și pentru urmărirea întreloilor navale și aeriene. Atmosferă de rutină în care s-au desfășurat formațiile și evoluțiile clasice, cu care echipajele românești sunt de mult familiarizate (mai ales cel al fregatei 260, comandată de locotenent-comandorul **Adrian Iordache**), a fost înivorată de exercițiul de căutare și salvare maritimă SAREX (Search and Rescue Exercise).

Remorcherul maritim salvator **GROZAVUL**, comandat de căpitan-comandorul Ionel Cumpănașu, nu a avut nici o șansă în tentativa de "spargere a embargoului" dar s-a "revanșat" cu ccazia exercițiului de acordare a asistenței medicale și evacuare a răniților.

Forța navală a făcut față și altor "provocări" - descoperirea unei nave avariate, stingerea incendiilor, remoraj, supraveghere și interdicție navală - procedurile fiind coordonate, prin rotație, de pe fregata românească și de pe distrugătorul american. Folosind ilimbajul comun, al competenței, obiectivele enunțate au fost cu succes îndeplinite, partenerii americani apreciind "gradul ridicat de profesionalism al marinilor români și interesul deosebit pentru aceste exerciții comune", după cum confirma comandanțul distrugătorului **STUMP**, căpitan-comandorul Roger Coldiron.

Infanteria marină "liniștește spiritele"

Ziua de 8 noiembrie a fost foarte agitată, în poligonul Babadag. Un convoi cu ajutorare umanitare destinat populației civile sinistrate a intrat într-o ambuscadă organizată de gruparea antigovernamentală.

Dispozitivul format pentru apărarea convoiului și respingerea atacului a reaționat prompt și a urmat o adeverăță demonstrație de forță, ai cărei protagonisti au fost plutonul de infanterie al unității din Topraisar, coordonat de maiorul Liviul Bumbăcea și comandat de sublocotenentul Iulian Negru, infanteriștii marini conduși de căpitanul Alexandru Jugaru, alături de pușcașii marini americani din unitatea expediționară 22, comandată de locotenent-colonelul Chuck Herndon.

Măsurile de siguranță au fost foarte riguroase, după cum preciza comandanțul poligonului Babadag, locotenent-colonelul **Petrache Dudău**, mai ales datorită faptului că, pentru toate categoriile de armament, s-a folosit numai muniție de războl.

Cu toate că timpul pentru pregătirea exercițiului comun a fost foarte scurt, sincronizarea subunităților a fost realizată cu succes, de remarcat fiind prestarea transportoarelor amfibii blindate românești, conduse de serjenii majori **Alin Ichim**, **Marian Chirică** și **Gelu Grozea** care și-au îndeplinit misiunea fără probleme, în condiții terenului foarte accidentat din poligon.

Pe lângă spectaculositate, "ieșirea convoiului din ambuscadă" a reprezentat și un bun exemplu de cooperare, nu numai între militari români și americani ci și între categoriile de forțe - trupele de uscat și aviația. A fost, de asemenea, un model de antrenament, cu o situație tactică adaptată câmpului de luptă modern, care ar trebui folosit mai des pentru instruirea subunităților noastre, care încă pierd prea mult timp cu "constanța ochirii" și nestărște sedințe "la rece". O experiență utilă este considerată participarea la acest exercițiu și de către serjenii angajați **Eduard Gălățeanu**, **Milică Petcu**, **Mihai Mocanu**, de la Batalionul de Infanterie Marină, **Alin Cerguță** și **Gelu Grigore**, de la unitatea de infanterie din Topraisar.

A doua zi, pe 9 noiembrie, pușcașii marini americani au prezentat un exercițiu demonstrativ de triere și evacuare a necombatanților dintr-o zonă de risc. Procedura de acțiune în astfel de situații este cunoscută cîtilorilor noștri, fiind prezentată și cu ccazia unor exerciții precedente, o notă de originalitate în acest caz fiind datea de talentul actoricesc al americanilor. Astfel, asistența a fost martora unor scene sfâșietoare în care "frații Johnson" au fost separați în grupe și diferite de evacuare, motiv pentru care răsunau dealurile Babadagului: "My brother, my brother!". Din ierarhie s-au reîntâlnit și lumea a răsuflat ușurată

dar nu pentru mult timp deoarece unii necombatanți ascundeau arme albe sau substanțe interzise, alii nu știau limba engleză (!) etc.

Ziaristi prezenți au vizitat în continuare tabăra comună, unde au fost martori unei demonstrații de wrestling oferite de americani. "De obicei, procedează așa, când se plăcătesc sau când este frig, pentru a se menține în formă", explică locotenentul **Joel D. Klenck**, care reușește să ne surprindă apoi cu câteva propozitii în limba română. Afirăm că, în ciuda unor avertismente, este hotărât să se însoare cu o fată de-a noastră, emigrată în S.U.A. L-am asigurat că cel care l-a avertizat sunt doar invidioși și că este foarte norocoș să cunoască o româncă. Dacă fericitul eveniment s-a produs deja, le dorim celor doi "ranch de piatră"!

*Locotenent Joel D. Klenck
și sergent Don Myers.*

Locotenentul **Anita Weissflach**, singura femeie din unitate, se ocupă cu asigurarea logistică. Căsătorită de 5 ani, tot cu un "marines", locuiește la Camp Lejeune și, gândindu-se o clipă, realizează că nu a stat cu soțul său mai mult de doi ani și jumătate. Totuși, îi place foarte mult unitatea, unde deja are 7 ani de vechime și speră să rămână până la pensionare.

Subunitatea logistică românească a fost condusă de maiorul **Valentin Simion**, care a avut în subordine și garda, mieiune încredințată plutonierului **Ion Înaltu** și sergentului angajat **Cătălin Surugiu**. Unul dintre obiectivele specifice a fost integrarea sistemelor logistică și coordonarea activității de hrănire, atins la nivel conceptual dar, din punct de vedere al compatibilității tehnico-materiale, suntem încă...prea departe.

Coordonatorii componentei terestre a exercițiului **RESCUE EAGLE '98**, colonelul **Ion Petreanu**, de la Corpul 9 Armată și căpitanul **Ady Lupașcu**, de la Statul Major al Marinei Militare au reușit să asigure o derulare cursivă a activităților, iar locotenent-colonelul **Chuck Herndon**, comandanțul unității expediționare 22, a subliniat faptul că "cel mai important lucru este prilejul de a ne întâlni și a acționa împreună, pe care ni-l oferă aceste exerciții".

Pe 10 noiembrie s-au încheiat și exercițiile navale, iar cele două nave americane au părăsit portul Constanța la două zile. Pe lângă rolul bine precizat în cadrul programului de Parteneriat pentru Pace, aceste activități reprezintă un căștig deosebit în pregătirea pentru luptă a militarilor români și sperăm că oaspeții noștri vor reține imaginea competenței acestora și nu pe cea a unor "haiduc" de la salubritate care încercau să fure o parămă a distrugătorului **STUMP**, chiar când urcau ziaristi la bord.

Căpitan Costel SUSANU

Continuare în pag. 11

1998

Anul cel mai bogat în „premiere“ pentru Marina Militară a României

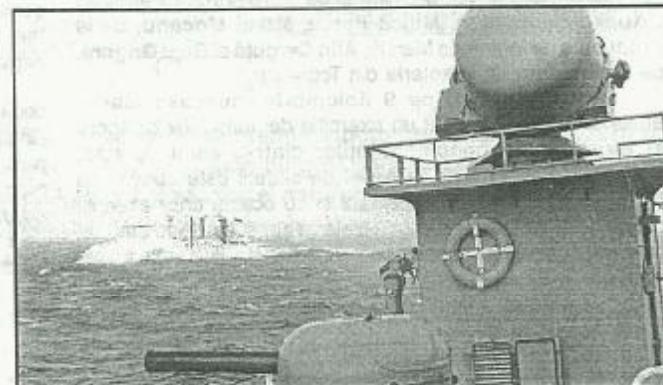
În cei aproape cinci ani de când România a semnat, la 26 ianuarie 1994, documentul-cadru al Parteneriatului pentru Pace, urmat la 14 septembrie de primul Program Individual de Parteneriat între România și NATO și ulterior de Parteneriatul Strategic cu Statele Unite, 1998 este anul care a situat Marina Militară a României în topul activităților PfP. Mai mult, 1998 este și anul celor mai multe "premiere" în domeniu, expresiile de genul "pentru prima oară", "prima ieșire", "cel mai complex...", "cea mai mare" din materialele publicate în presa militară și civilă definind exact ineditul și complexitatea lor, pentru partea română. Aria geografică de desfășurare a acestor exerciții a fost și ea deosebit de întinsă: de la agitatele ape ale Atlanticului la Insula Mediterană, de la Marea Neagră la apele teritoriale și litoralul românesc. Desfășurate după "scenarii" și programe stabilite cu multe luni înainte sau, dimpotrivă, cu exerciții suplimentare, modificate și organizate "ad hoc" în funcție de cerințele participanților sau de alți factori obiectivi (situațiile meteo jucând un rol important) exercițiile din cadrul Parteneriatului pentru Pace au dat măsura exactă a tehnicii și capacitaților de care dispune Marina Militară și mai ales a profesionalismului oamenilor care o alcătuiesc. Dacă tehnica și navele Marinei Militare nu sunt (încă) la nivelul standardelor NATO - și aceasta este realitatea – în schimb, factorul uman a dovedit că este elementul cel mai dinamic și mai flexibil din procesul integrării țării noastre în NATO.

Toate aceste activități din cadrul Parteneriatului pentru Pace la care Marina Militară a luat parte și-au găsit pe larg și la timpul potrivit reflectarea în paginile revistei noastre. Luna decembrie a acestui an, moment de convențional bilanț, este totuși un prilej pentru revista "Marina Română" de a oferi cititorilor săi un "remember" al celor mai importante acțiuni și exerciții PfP la care Marina Militară a luat parte sau pe care le-a găzduit. În paginile următoare am preferat doar să pun că "premierele" despre care vorbeam mai sus - și ele se regăsesc în majoritatea exercițiilor PfP din acest an – lăsând fotografii să ilustreze evenimentele. Precizăm, totodată, că ultimele două exerciții de anvergură din cadrul PfP ale anului 1998 la care a participat și Marina Militară, prezentate deja în paginile anterioare, au fost "SEA BREEZE '98" și "RESCUE EAGLE '98".

STRONG RESOLVE '98

Cea mai importantă participare a Armatei Române la un exercițiu extern multinnațional a însemnat pentru Marina Militară:

- o "preieră absolută" – cea dintâi participare a unei nave militare românești, distrugătorul "MĂRĂȘEȘTI", la o aplicație de mare anvergură, în Oceanul Atlantic;
  - deși invitații similare au fost făcute și altor țări semnătare ale Parteneriatului pentru Pace, România este singura dintre ele care participă cu o navă de luptă la acest exercițiu;
  - cel mai lung mars din existența navei – din Marea Neagră până în Atlantic – desfășurat între 19 februarie și 3 aprilie 1998, însumând 10.114 Mm, în total 627 ore de mars, dintre care 419 de navegătie în condiții grele și foarte grele (mare de la gradul 4 la gradul 9) și 318,3 ore de navegătie pe timp de noapte. Se adaugă și "experiența" furtunilor puternice traversate în Marea Mediterană și golful Biscaya din Oceanul Atlantic;
  - legată de participarea distrugătorului

"MĂRĂŞEŞTI" se înregistrează o altă premieră, de data aceasta pentru Aviația Militară Română: prima participare a unei aeronave militare românești la o aplicatie în Atlantic prin echipajul și elicopterul I.A.R.- 316 B (Alouette) ambarcat la bordul distrugătorului.

DIVING '98

Exercițiu "DIVING '98" a fost organizat de Marina Regală Spaniolă, sub egida NATO, în cadrul Parteneriatului pentru Pace, scopul principal fiind executarea în comun a lucrărilor de recuperare a submarinelor aflate în dificultate:

- dintre statele "partenere" invitate – România, Polonia și Bulgaria – doar România a răspuns invitației, probabil și pentru faptul că țara noastră este prima dintre statele "din est" în ce privește specialiștii și tehnologia în domeniu;
- navei "ANTIPA" i-a revenit misiunea de a organiza cel mai complex exercițiu al aplicației, respectiv executarea unei scufundări cu instalații de scufundare în comun, de mare adâncime – E.P. 300;
- "ANTIPA" este la a doua participare la acest exercițiu – prima fiind în 1996 - și este îmbucurător faptul că această colaborare倾de să devină permanentă.

Nava „Grigore Antipa”

Foto: Maistru militar cl II scafandru Gabriel PLATON

Nave georgiene în portul Constanța

COOPERATIVE PARTNER '98

Cel mai complex exercițiu maritim multinațional desfășurat în Marea Neagră, în cadrul Parteneriatului pentru Pace, și găzduit de România a înregistrat la acest nivel multiple exerciții și prezențe în "premieră":

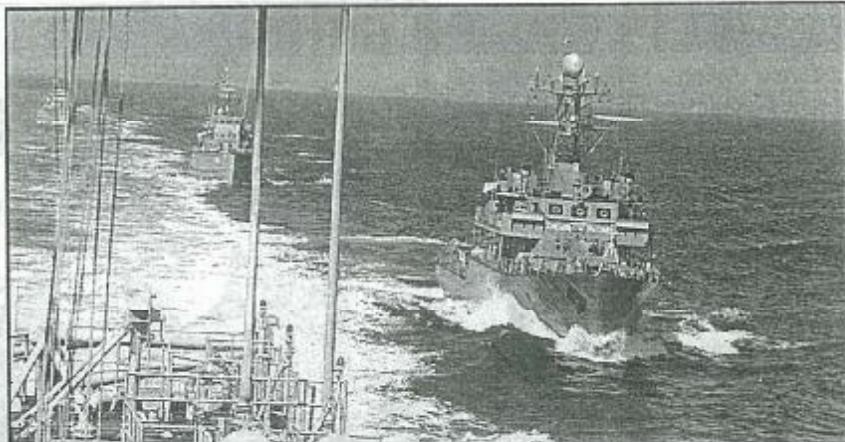
- participarea navală a Georgiai, pentru prima dată, la un astfel de exercițiu;

- pentru prima dată în istoria "Parteneriatului" au fost executate trageri navale reale, dovedă a drumului ascendent în ce privește complexitatea activităților desfășurate în comun;

- calificarea piloților români pentru operațiuni de apunțare pe nave NATO (pe U.S.S. "TRENTON");

- participarea unui spital de campanie francez – o

forțe NATO, forțe amfibii din statele partenere (România, Bulgaria, Georgia, Ucraina);

- executarea, pentru prima oară în România – după Bulgaria, în 1997 – pe plaja din nordul stațiunii Mamaia a unei demonstrații de debarcare a forțelor participante la exercițiul "COOPERATIVE PARTNER '98", în prezența publicului.

unitate de elită în domeniu – "în rolul doi" (adică capacitate chirurgicală totală în teren);

- pentru prima dată o forță navală NATO a fost condusă de un stat partener – respectiv ROMÂNIA, care a condus o misiune de dragaj (de altfel despre gruparea de nave dragoare – care a acționat distinct de cealaltă grupare navală – în general, și despre momentul conducerii acesteia de către partea română, în special, s-a scris prea puțin la acel moment în presa militară și civilă). Gruparea de nave dragoare comandată de partea română în acel moment a avut în compunere nave MCM (Mines Counter Measures – nave de luptă împotriva minelor, cum sunt denumite) aparținând unor state membre NATO și gruparea de nave MCM din compunerea STANAVFORMED. Ne facem o datorie de a încreda asupra acestui fapt, acum și aici;

- tot pentru prima oară, la "COOPERATIVE PARTNER '98" au participat, alături de

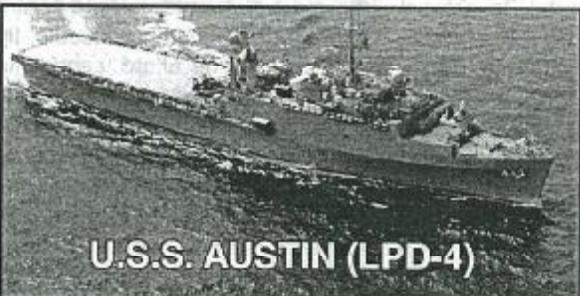
BLACK SEA PARTNERSHIP '98

Desfășurată în perioada 21-26 septembrie în râul maritim din apropierea coastei Turciei, conform programului de Parteneriat pentru Pace între statele riverane Mării Negre, aplicația a reunit forțe navale și observatori din Bulgaria, Georgia, România și Turcia. Partea română a participat cu fregata "Amiral PETRE BĂRBUNEANU" (260). Exercițiul nu a avut un scenariu dinainte stabilit.

RESCUE EAGLE '98

Urmare din pag. 7

U.S.S. AUSTIN (LPD-4)

USS AUSTIN (LPD-4) este o navă de debarcare destinată să transporte unitățile de infanterie marină și tehnică de luptă în zonele de acțiune ale acestora. A fost construită la chantierul Naval New York, lansată la apă pe 27 iunie 1964, botezată după capitala statului Texas și a intrat în serviciu pe 6 februarie 1965. Poate transporta peste 900 de pușcași marini (care sunt considerați "bateria principală" a navei), 6 elicoptere de transport desant și 12 vehicule de debarcare. Acest adevarat "oraș plutitor" are serviciu de poliție și pompieri, generatoare care pot alimenta cu energie electrică un oraș de 32.000 de locuitori, spital, sală de operații complet utilă, farmacie, cabinet stomatologic, capelă, bibliotecă de peste 3.000 de volume, centrală telefonică, spălătorie, magazine, băcănie, trei frizeri și dispune de rezerve de alimente care pot asigura subzistență a 1.400 de persoane pe o perioadă de 60 de zile.

Nava are deplasamentul de 16.788 tone, lungimea 170 m, lățimea 31,5 m, pescuiul 6,5 m, viteza 20 Nd, două generatoare de 12.000 CP fiecare. Căpitan-comandorul Richard Callas este comandanțul navei și al echipajului format din 24 de ofițeri și 398 marini.

USS STUMP este al 16-lea distrugător din clasa Spruance, intrat în serviciu pe 19 august 1978. Echipat cu instalații moderne de rachete pentru luptă antisubmarină, poate îndeplini rapid și eficient misiuni independente și în sprijinul grupărilor navale.

Deplasamentul navei este de 8.500 tone, lungimea 169 m, lățimea 16,5 m, viteza peste 30 Nd și propulsia este asigurată de 4 turbine cu gaz care dezvoltă 80.000 CP. Echipajul este format din 25 ofițeri, 22 maștri militari și 300 marini, iar comandanțul actual al distrugătorului este căpitan-comandorul Roger Coldiron. Forța de foc este impresionantă și este asigurată de instalația de lansare a rachetelor TOMAHAWK (61 rampe), 8 rachete HARMON, sistemul de apărare SEASPARROW, două lansatoare de torpile, două tunuri ușoare și două instalații PHALANX de 20 mm.

U.S.S. STUMP (DD-978)

ci doar un program de principiu ce a fost îmbunătățit în funcție de situație și de posibilitățile navelor participante:

- de mentionat că furtuna puternică a încreunat considerabil desfășurarea exercițiilor, cea mai afectată fiind fregata noastră, silită să intre la adăpostul coastelor turcești și ratând, astfel, participarea la tragerile de luptă reale asupra unor obiective la suprafața apei. Acțiunea fregatei "Amiral PETRE BĂRBUNEANU" trebuie să fie un semnal de alarmă pentru accelerarea acțiunilor de modernizare a navelor de luptă românești astfel încât ele să fie apte de a îndeplini misiuni în orice condiții meteo.

Bogdan DINU

CLIPA DE GRĂIE A COMANDANTULUI

Sub acest titlu ne propunem să relevăm și să încreștăm memoriei rândului tipărit – scotând astfel din anonimat – acele momente de viață deosebite, măsurând, uneori, minute sau secunde, pe care le-am numit **clipa de grăie a comandantului**. Momente create de specificul profesiei și imprevizibilitatea vieții pe mare, în care de hotărârea comandantului, de decizia sa, depind, uneori, destinul navei și chiar viața oamenilor aflați la bord. Clipe în care omul de la comandă se confruntă cu maxima solicitare a profesiei "plătite" cu tensiune nervoasă, încordare și stres, dar care-i dău dreptul la respectul ce i se cuvine. Despre aceste clipe de grăie ale comandantului interlocutorii noștri au acceptat cu greu să vorbească - și modestia îi onorează – dar au făcut-o, în cele din urmă, după ce i-am convins că aduc un serviciu Marinei Militare, că cititorul nostru din afara profesiei și instituției,

Navele „surorii” ZBORUL, LĂSTUNUL, PESCĂRUȘUL

trebuie să le cunoască spre a înțelege mai exact eforturile și strădaniile, veghea și munca celor cărora națiunea le-a încredințat navele de luptă, scutul său de la hotarele albastre ale țării.

Vom inaugura suita articolelor pe care le veți regăsi și în numerele viitoare, sub genericul **"Clipa de grăie a comandantului"**, cu articolul de mai jos realizat la bordul navei purtătoare de rachete **"PESCĂRUȘUL"** care, alături de "surorile" sale **"ZBORUL"** și **"LĂSTUNUL"** constituie o redutabilă unitate de elită a Marinei Militare Române.

„PESCĂRUȘUL”, înfruntând furtuna

“Am avut șansa – ne spune domnul căpitan-comandor **Gabriel Comloșanu** - să mi se încredințeze comanda navei **“PESCĂRUȘUL”** chiar de la început și ziua intrării sale în serviciul Marinei Militare Române este o zi care, pentru mine, va fi de neuitat. De neuitat, nu numai pentru onoarea ce mi se făcea ci și pentru taptul că, în aceeași zi, a trebuit să dovedesc, într-un test dur al mării, că o și merit.

Așadar, ziua de 30 decembrie 1991... După o perioadă “condensată” de instruire la bordul navei soră, **“ZBORUL”** (prima sosită în țară) am primit misiunea ca, împreună cu domnul comandor **Eugen Gabor** (în prezent comandantul unității) să mergem la Sevastopol și să aducem în țară următoarele două nave (comandate și cumpărate de statul român) – **“LĂSTUNUL”** și **“PESCĂRUȘUL”**.

Prima a părăsit portul Sevastopol nava **“LĂSTUNUL”** pe care trebuia să o urmăram imediat și noi. În sfârșit, după mai multe tergiversări din partea autorităților locale (pe care a trebuit să le stopez ferm) au fost încheiate și ultimile formalități și, cu oarecare întârziere am pornit și noi, în jurul orei 14.00. Traversada Sevastopol – Mangalia urma să dureze, în mod normal, cam săpte ore. Dar marea se montase și în scurt timp a ajuns la gradul patru. Odată cu căderea serii a început viscolul și o furtună în toată regula. Am ajuns în largul coastei portului Mangalia în jurul orei 21.00. Nava **“LĂSTUNUL”** ajunsese și acostase. Așa cum se ordonase, după acostarea **“LĂSTUNULUI”**, domnul comandor Gabor (care avea practică la comanda **“ZBORULUI”**) urma să vină la bordul **“PESCĂRUȘULUI”** cu o salupă și să mă “dubleze”, pentru

mai mare siguranță, eu fiind pentru prima dată la comanda acestui tip de navă. Noi ne aflam, așadar, în avanportul unde, conform ordinului, trebuia să aşteptăm şalupa. Dar, acum, toți “prietenii” marinarului se aflau lângă noi – furlună, noapte, ceață și viscol. Si alunci am traversat, cu tensiunea și încordarea lesne de imaginat, acea “clipă de grăie a comandantului”, cum defineați asemenea moment.

Am realizat că, datorită condițiilor nefavorabile, şalupa nu putea veni și nici noi nu puteam respecta ordinul de a aştepta, fără a pune nava în pericol iminent.

În clipele acelea m-am gândit că situația și funcția de comandant îmi impuneau să iau hotărârea de a intra singur în port. O hotărâre ce includea asumarea unui risc deosebit, ca să nu spun enorm. Experiența mea,

OAMENII BĂTRÂNULUI FLUVIU

Dacă nu ar atrage atenția curătenia, ordinea și, desigur, amenajările specifice, unitatea comandată de căpitan-comandorul Florin Iorga ar semăna cu oricare dintre parcurile orașului. Cazarma datează din 1877 și, cu câteva întreruperi de activitate, a avut aceeași destinație ca astăzi. Din anul 1990 deservește unitățile Flotilei de Dunăre "Mihail Kogălniceanu".

Activitatea destăsurată plasează personalul unității în "linia a doua" doar din punct de vedere tactic deoarece aprovisionarea oportună și eficientă a unităților cu materialele specifice necesare poate deveni oricând un element decisiv în îndeplinirea misiunilor.

Căpitan-comandorul Florin Iorga a absolvit Institutul de Marină "Mircea cel Bătrân" în anul 1977, fiind numit șef de secție la o unitate militară din județul Tulcea până în 1980, când este deținut pentru trei ani la Întreprinderea de Pescuit Oceanic. Începând cu anul 1983 îndeplinește diferite funcții în cadrul Brigăzii 24 Fluviale, până în 1987, când este mutat în această unitate, al cărei comandant este din 1995.

Serviciul de gardă și pază al unității este, cum e și firesc, privit ca o activitate de maximă importanță. În acest scop acordându-se o deosebită atenție selecționării și instruirii militarii în termen pentru pază și apărarea obiectivelor speciale. Primul filtru este Centrul Militar Județean, apoi perioada de pregătire de la Batalionul de Infanterie Marină și, în final, avizul comisiei de medici care testează fiecare militar înainte de executarea misiunii. Ca o dovedă că acest mecanism funcționează este faptul că în ultimii șase ani nu s-au înregistrat evenimente deosebite, în ciuda tentațiilor existente (unitatea se află în vecinătatea unei plaje amenajate și este "flancată" de două foarte frecventate cărăciuni de cartier).

Efectivă, la comandă era de... nici zece ore, iar această navă nouă, plătită de țară cu bani grei, trebuia să ajungă "acasă" în perfectă siguranță. Eram singur, cu povara grea a hotărârii luate, căci oamenilor trebuia să le inspir, prin calm și fermitate, siguranță și deplină încredere în comandant. După clipa de reflecție, am dat comenziile necesare; nava și oamenii au răspuns perfect; manevra s-a

Galați:
**AMBITIONII DIN
„LINIA A DOUA“**

După anul 1990 personalul unității a fost cuprins de "febra" completării studiilor, un exemplu fiind chiar comandantul care este student în anul IV la Facultatea de Nave și Inginerie Electrică a Universității "Dunărea de Jos".

Caracterizându-și subordonății *in corpore ca "ambicioși"*, căpitan-comandorul Florin Iorga nominalizează pe locotenent-colonelul Vasile Năstase, locțitorul comandanțului, locotenentul ing. Vasile Stan-Turcanu (student la istorie), sublocotenentul Cătălin Ivan, maistrul militar principal Stan Turcu (afiat în unitate de la absolvirea școlii) și plutonierul Ovidiu Chiriluță (student la finanțe-contabilitate).

Clar în ziua documentării noastre, plutonierii adjutanți Ghiță Dărăban și Iriniș Popa își încheiau activitatea militară. Alături de foștii colegi, le urăm și noi ca "a doua jumătate a vieții" să fie aşa cum și-o doresc.

Pe "frontul invizibil" unde își desfășoară activitatea, personalul unității se confruntă, din păcate, și cu "inamici" foarte perseverenți: legislația economico-financiară rigidă care stimulează burocracia și inhibă inițiativele, normativele cu materialele ce pot fi achiziționate au rămas în urmă serios și nu sunt adaptate la evoluția pieței, astfel încât nu pot fi achiziționate unele produse noi care sunt mult mai eficiente și, unele dintre ele, mai ieftine, controalele financiare de gestiune care își adaptează scrupulozitatea după principii uneori necunoscute. Dacă mai adăugăm faptul că din anul 1990 nu s-au mai primit piese de schimb și stocurile au început să se "subțieze" vizibil, se conturează o situație cel puțin delicată care, negațională la timp și eficient, poate crea efecte negative pe măsură.

Căpitan Costel SUSANU

efectuat "ca la carte" și, înfruntând furtuna, am intrat și am acostat cu bine în port. Vă puteți imagina usurarea, satisfacția și bucuria cu care am pus toti piciorul pe uscat. Felicitările primite din partea comandanțului Valentin Gheorghiu (pe atunci comandanțul unității) mi-au confirmat că procedasem corect, că fuseseem la înălțimea misiunii încredințate. Felicitări pe care, cum era drept, le-am împărtit

cu camenii echipașului, între care mulți sunt și azi la bord – cum ar fi locotenent-comandorul Marin Cutăveanu, șeful mecanic al navei, timonierul Victor Petrov sau transmisionistul Valentin Toma.

Autrecut ani de atunci, dar acea zi de 30 decembrie 1991 și acele clipe din seara ei nu le-am uitat și nu le voi ulta niciodată".

Locotenent-colonel Costin CONSTANDACHE

Ne scriu corespondenții

OASPEȚI BELGIENI LA DIVIZIONUL DE NAVE DRAGOARE DIN CONSTANȚA

În perioada 8-10 noiembrie, Divizionul de Nave Dragoare din Constanța a fost gazda navei militare belgiene "NARCIS" (M 923), navă vânătoare de mine realizată în cadrul unui program comun tripartit (Belgia, Franța, Olanda).

Pe lângă activitățile obișnuite ce au loc cu prilejul unor asemenea vizite s-a mai organizat și o vizită la bordul Dragorului Maritim 24 "Locotenent REMUS LEPRI" (aflat temporar în portul Constanța), de către 8 membri ai echipajului navei belgiene, în frunte cu șeful de echipaj 1 MR Van Vallaghen. Aceștia au rămas plăcut impresionați de ospitalitatea și amabilitatea marinilor militari români, dar și un pic consemnat de faptul că avem o tehnică destul de veche, care nu mai e la nivelul standardelor navale moderne. Oaspeții ar mai fi dorit să viziteze submarinul și o unitate de scafandri, dar dat fiind timpul scurt și programul foarte încărcat nu a fost posibil acest lucru.

Bineînțeles că nu am rămas datori, am returnat și noi vizita, cu 20 de ofițeri și maistri, la bordul navei belgiene, unde am rămas încântați de posibilitățile existente, chiar și în condițiile în care și la ei marina traversează o perioadă de austерitate.

Militarii belgieni au fost la fel de ospitalieri, arătându-ne absolut totul și răspunzând deschis la toate întrebările.

Tot în aceeași zi (9 noiembrie 1998) a avut loc și ședința de lucru la bordul puiutorului de mine 274 "Viceamiral CONSTANTIN BĂLESCU" în vederea exercițiului PASSEX ce avea să se desfășoare a doua zi. Totul a decurs normal, ședința încheindu-se cu vizitarea navei, pe care căpitan-comandorul Emil FAROGA a fost încantat să o prezinte.

În ultima zi "NARCIS" a luat parte la un exercițiu de evoluții în formăție de tip PASSEX, condus de Dragorul de Bază 15 "Viceamiral EMIL GRECESCU", în

care marinarii români au fost la înălțime, chiar dacă participau la un astfel de exercițiu pentru prima oară.

La sfârșitul aplicăției le-am mulțumit oaspeților pentru cooperarea fructuoasă româno-belgiană, le-am spus că sunt oricând bineveniți în zona noastră maritimă, iar ei ne-au urat ca următorul exercițiu să-l desfășurăm în apele lor. Răspunsul nostru a sunat regulamentar : MULTUMIM !

Rămânem totuși cu satisfacția că, deși nu avem toate condițiile colegilor belgieni (să nu uităm că fac parte din NATO), am reușit să-i batem la fotbal, și nu așa, la limită, ci la scor: 6-3!

*Locotenent Eugen CRIIOVERANU
Divizionul de nave dragoare Constanța*

Nava "NARCIS" (M 923) a fost lansată la apă pe 30 martie 1990 la Șantierele navale MERCANTILE-BELIARD, RUPELMONDE și receptionată de marina belgiană în 1991. Este cea de a nouă navă dintr-o serie de zece construite pentru partea belgiană, în cadrul unui program comun ("Chasseur de Mines Tripartite") realizat de Franța, Belgia și Olanda. Caracteristici: lungime 51,50 m; lățime 8,96 m; deplasament 560 t; pescăj 3,30 m; rază de acțiune: 3.000 Mm la viteza de 12 Nd. Echipajul este format din 5 ofițeri, 17 subofițeri și 25 de marinari. Nava dispune de echipamente moderne de identificare și neutralizare a minelor. Armament: 2 mitraliere calibrul 12,7 mm și un tun calibrul 20 mm. Nava se află sub comanda căpitanului Hans HUYGENS.

Ne scriu corespondenții

CURSURI DE PERFECTIONARE ȘI SPECIALIZARE PENTRU MAIȘTRII MILITARI DE MARINĂ

Existența Școlii de Maiștri Militari a Marinei "Amiral IOAN MURGESCU" este legată în permanență de satisfacerea unor necesități obiective legate de funcționarea organiului militar național. Acum, ca și altă dată, instituția amintită nu se ocupă numai cu formarea și pregătirea tinerilor ca maiștri militari, în vederea îndeplinirii atribuțiilor primei funcții, ci și de perfecționarea și specializarea acestora astfel încât să se integreze eficient în angrajul în continuă evoluție a structurilor Marinei Militare.

În acest context, școala a proiectat, organizat și acum

desfășoară, conform cerințelor formulate de Statul Major al Marinei Militare, cursuri de perfecționare și specializare cu durată de două și patru luni, cu obiectivul fundamental amintit, adaptate evoluției dotării tehnice a unităților marinei militare. Numai în acest final de an s-au desfășurat sau sunt în curs de desfășurare patru cursuri de perfecționare: "Timonerie și aparate electrice de nave", "Motoriști nave maritime", "Electricieni nave maritime" și "Limba engleză pentru comunicații digitale navale".

Cu convingerea că și aceste forme de pregătire sunt ocazii de creștere a coeziunii corpului de cadre al Marinei Militare, dorim tuturor cursanților "Bun cart înainte".

*Locotenent-comandor **Niculae HEPP**
Școala de Maiștri Militari a Marinei
"Amiral IOAN MURGESCU"*

STUDENTI MARINARI ROMÂNI LA COMPETIȚIA NAUTICĂ INTERNAȚIONALĂ DIN TURCIA

Studenți ai Academiei Navale "Mircea cel Bătrân" din Constanța au participat (în perioada 9-15 noiembrie) la cea de-a III-a ediție a Competiției nautice internaționale care s-a desfășurat în Turcia. Scopul prioritar al manifestării, organizate la Academia Navală a Republicii Turcia din Istanbul a fost nu atât cel competitiv cât acela de a facilita cunoașterea reciprocă a studenților marinari din mai multe țări ale lumii. Astfel, la această ediție au fost prezentați tineri ce au optat pentru profesiunea de marină militară, din nouă țări de pe trei continente: Italia, Franța, Marea Britanie, Olanda, România, Rusia, S.U.A., Azerbaidjan și, bineînțeles din țara gazdă, Turcia. Concursul a cuprins patru probe – înnot, practică marinărească, iehting și pentatlon.

Primele trei locuri (dealtfel singurele nominalizate în concurs) au fost ocupate de echipele Turciei, Franței și Italiei, celorlalți concurenți înmânându-li-se diplome și medalii de participanți.

*Reprezentativa României la
Academia Navală a Turciei*

Reprezentativa României a fost alcătuță din comandor Constantin Leca, șeful Statului Major al Academiei Navale "Mircea cel Bătrân", locotenent-comandor Romulus Onțeluș și (ca toate celelalte echipe) șase studenți: Daniel Rotaru (căștigătorul unui merituos loc Irei la înnot, proba brass), Alexandru Ivanov, Marius Filimon, Radu Constandache (anul IV), Cristian Hanu (anul III) și Lucian Boerescu (anul II).

În afara concursurilor, manifestarea a inclus întâlniri camaraderesti, desfășurate într-o atmosferă prietenească, vizite ale orașului, ale obiectivelor sale culturale.

*Radu CONSTANDACHE
Student anul IV la Academia Navală
"Mircea cel Bătrân"*

PROFEIUNEA MEA - ȘTIINȚA

Comandor (r) profesor universitar doctor JIPA ROTARU

Nu există nici o îndoială asupra faptului că profesiunea de istoric militar, atestată ca atare, este o rezultantă fericită a altor două profesioni distincte: cea de ofițer, cu studii militare aprofundate și, bineînțeleș, cea de istoric. Istorul militar este, deci, acea persoană care îmbină știința militară acumulată prin studii de specialitate cu cercetarea istorică încercând a reda o judecăță obiectivă asupra fenomenului militar, a influenței acestuia în umerul istoriei unui popor sau altul, într-o anumită etapă a existenței sale.

Printre exponentii de marcă ai istoriografiei militare românești de azi se numără și unul dintre ofițerii a căruia carieră s-a desfășurat în întregime sub culorile albastrului marin, uniforma celor care și destășoară profesia în comuniune cu marea, fluviul, navele. Numele său, comandor (r) profesor universitar doctor JIPA ROTARU, binecunoscut atât în mediile militare și universitare dar și într-o multitudine de medii ale vieții sociale românești. Numele său apare pe nu mai puțin de 20 de lucrări tipărite în zeci de mii de exemplare, cea din urmă, intitulată "Grănicerii Mari Uniri", fiind dedicată aniversării a 80 de ani de la înfăptuirea României Mari și a fost lansată recent la București.

Comandorul (r) profesor universitar doctor JIPA ROTARU s-a născut la 28 aprilie 1941, în localitatea ialomițeană Perișor, primele contacte cu viața militară avându-le în anii 1955-1959 la Liceul Militar "ȘTEFAN CEL MARE" din Câmpulung Moldovenesc. După absolvirea Școlii de Ofițeri "NICOLAE BĂLCESCU" din Sibiu, secția chimie, în 1962 își va începe cariera ca ofițer în Marina Militară în calitate de comandant de subunitate. Pasiunea pentru istorie se va concretiza în absolvirea facultății de profil în anul 1974, iar în anul 1977, în urma susținerii unor examene (în baza legilor în vigoare), după 15 ani de exercitare a profesiei în unitățile Marinei Militare, inclusiv în unitățile de nave, a fost confirmat înarma Marină acordându-i-se gradul de căpitan de rangul III.

Începând cu anul 1976 intră în rândul cadrelor universitare la Academia de Înalte Studii Militare, catedra de Istorie, parcugând toate treptele, de la asistent universitar la cea de profesor (1987) și șef de facultate (1990-1991) în această prestigioasă instituție. A mai înăpătit funcțiile de director al Muzeului Militar Național (1988-1990 și 1991-1995) și director al Muzeului Marinei Române (1995-1996) de unde, la împlinirea vîrstei legale de pensionare, a fost trecut în rezervă.

Aproape în totalitate cariera de ofițer a comandorului (r) profesor universitar doctor JIPA ROTARU a fost dedicată studiului și cercetării istorico-militare concretizată în obținerea titlului de doctor în științe (1988) cu teza: "Alianțele militare ale României, 1934-1940". Ulterior acestei studii s-au concretizat în elaborarea, individual sau în colaborare, fiind, în același timp și coordonator la nu mai puțin de 20 de lucrări, un palmares științific impresionant vădind nu numai apetența pentru cercetarea istorică, cu precădere cea arhivistică, dar și o capacitate de analiză și sinteză de excepție.

Dintre lucrări se detășează cele care au ca subiect Marina Română (5 la număr) printre care: "Marina Română în al II-lea Război Mondial. Album"; "Hidroaviația României";

"Școala Militară Maștri de Marină – trepte în timp" sau personalitatea Mareșalului Antonescu (3 la număr).

Întrucât spațiul (cu regret) nu permite redarea nici măcar a tuturor titlurilor lucrărilor sau a altor realizări profesionale ale comandorului (r) profesor universitar doctor JIPA ROTARU, vom încerca să le redăm numeric: peste 250 de studii științifice și articole publicate în țară și străinătate; peste 160 de emisiuni de radio și 60 TV pe teme de istorie; consultanță științifică și realizare a scenariilor pentru 8 filme istorice, printre care și "Oglinda" etc.

De asemenea, multe din realizările, studiile și expozițiile din Muzeul Militar Național din perioada cât a condus această instituție, poartă girul și semnătura comandorului (r) JIPA ROTARU.

În prezent, domnia sa este prodecanul facultății de Drept și Jurnalistică a Universității "Andrei Șaguna" din Constanța și profesor asociat, conducător la pregătirea prin doctorat în cadrul Academiei de Înalte Studii Militare (16 doctoranzi).

Acest impresionant palmares științific și publicistic al comandorului (r) profesor universitar doctor JIPA ROTARU, m-a determinat să-l adresez câteva întrebări cu ocazia lansării celei de-a 20-alucrări, "GRĂNICERII MARII UNIRI".

– Domnule comandor, sunteți unul din cel mai cunoscuți și prolifići istorici militari. Care este explicația acestei "explozii" de lucrări, în special după 1989 ?

– Pentru un istoric, praful arhivelor acționează ca un "drog" iar eu m-am familiarizat și am devenit "dependent" de acesta, cu aproape 20 de ani în urmă, în momentul în care am început cursurile facultății de istorie-filosofie de la Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași (1969). Am găsit, în cercetările de arhivă, "ascunse" sub praful dosarelor, momente ale istoriei neamului care la noi, muritorii de rând, ajungeau serios "coafate" și politicizate de doctrina din acele vremuri a partidului de guvernământ. Mai mult chiar, acestea, în mare măsură erau

Interzise la publicare. Ori momentele au avut o modalitate unică de desăsurare, irepetabilă, și ele trebuiau evocate de pe poziții științifice, realiste, nepolitizate. Un exemplu concludent în acest sens ar fi campania militară din Est când Armata Română și Marina Română au înscris pagini de glorie care lipseau în totalitate din istorografia românească. Nu trebuie să ne fie teamă să afirmăm că armata română a luptat în ambele campanii militare, atât în cea din Est cât și în cea din Vest pentru Reîntregire. Se cuvine, deci, să facem restituiriile necesare, avem chiar această obligație, noi, istoricii militari și, conform dictonului latin – Redi Cesare quae Cesaris (Să-l dăm Cezarului ce-i al Cezarului).

– Se observă aceasta și din cele 20 de titluri de cărți publicate, majoritatea având ca subiect, într-o formă sau alta, această campanie a armatei române – trupe de uscat, aviație, marină. Trei din titluri au ca subiect personalitatea Mareșalului Antonescu. Cum comentati acest lucru?

– Mareșalul Ion Antonescu, "Al treilea mareșal al României" (cum este titlul uneia dintre cărți apărută în 1993) a fost unul din "Capii militari" de

excepție ai armatei române, cu realizări extraordinare, în plan militar, în cele două Conflagrații mondiale la care România a fost cobeligerantă. Am considerat că este necesar să fac cunoscută personalitatea acestui militar, de un patriotism desăvârșit, model de urmat pentru toți militarii, de la soldat la general. Mai mult, a dat sacrificiul suprem pentru salvarea armatei și țării. Dacă istoria a fost nedreaptă cu el timp de mai bine de 45 de ani, se cuvine, cu atât mai mult, să-l repunem acolo unde îl este locul, în rândul eroilor neamului.

– Care a fost perioada din viața profesională care v-a adus cele mai mari satisfacții personale?

– Fără îndoială, cel peste 10 ani cât am funcționat la catedră în Academia de Înalte Studii Militare.

– De ce?

– Am avut ocazia să lucrez cu oamenii, să contribu la formarea lor profesională, să mă dedic cercetării istorice.

– După ce „ați pus cascheta în cui” ce preocupări ați încercat?

– Este doar un fel de a spune. "Am pus doar cascheta în cui" dar am continuat și continui activitatea

didactică, de cercetare în arhivă, de îndrumare la doctorantură, să realizez emisiuni radio-TV, să participe la simpozioane etc.

– Considerați că mai aveți ceva de spus pentru marinari?

– Da, marinarii, și nu numai ei, au droptul să-și cunoască istoria, "opere complete și nu opere alese" (vorba poețilui). În acest sens este demarată deja o amplă cercetare pentru realizarea unei istorii a Marinei Române cu aportul unui mare număr de istoricii militari, chiar din Marina Militară. Cu puțin noroc și dacă ne ajută Dumnezeu anul viitor ar putea să apară un prim volum. Tot pentru marinari, și nu numai pentru ei, am pregătit, deja, pentru tipar, lucrarea "Drama Marinei Române, 23 august – 5 septembrie 1944". Deocamdată nu am reușit să găsesc o sursă financiară pentru a o tipări.

– Vă mulțumesc în numele cititorilor revistei "MARINA ROMÂNĂ" pentru cele relatate și vă doresc multă sănătate și "să vă vedem în cât mai multe exemplare... în biblioteci".

Comandor drd.
Ioan DAMASCHIN

Evenimentul crucial - MAREA UNIRE – "cel mai mare dintre toate, definitiv și etern", cum îl califica marele Nicolae Iorga – face subiectul, în cele opt decenii de la înălțarea lui, atâtător tomuri zdidte pe documente și mărturii, toate fiind scrise cu simțire românească, oricare va fi fost vremea ori condensul.

În acest context se înscrive și lucrarea "Grănicerii Marii Uniri –

GRĂNICERII MARII UNIRI. BASARABIA ȘI BUCOVINA

"Basarabia și Bucovina" prin aportul prețios al redutabilității istorică militara comandor (r) prof.univ. dr. JIPA ROTARU și al mai târnărului său colaborator JULIAN P. LICĂ, ce în urma unor sistematice și asidue cercetări în Arhivele Militare Române, au descoperit și selectat 75 de documente inedite, pe care cu generozitatea autorilor le pun la dispoziție. Dar nu oricum ci precedate de un dens și amplu studiu introductiv, ce supune atenției cititorului evoluția trupelor de grăniceri ale României moderne (1859 – 1916) și prezența lor activă în Războiul de Reîntregire. După cum subliniază cu temei autorii, Marea Unire, odată făurită, a fost salvagardată prin luptă armată, iar, în context, s-au detașat, între anii 1918 - 1920, forțele grănicerești.

Titlul studiului dat de autori este edificator: "Trupele de grăniceri și făurirea României Mari", iar întregul lor demers științific, prin ineditul și

bogăția informațională, se recomandă de la sine, Mării Sale Cititor.

Se înscrive în mod fericit acest omagiu adus ostașilor grăniceri în motto-ul lucrării: "Nu vărsați lacrimi pe mormintele eroilor ci mai curând slăvijiți în cântece, aşa că faima numelui lor să rămână un ecou prin legenda veacurilor", semnează Maria, Regina României Mari.

De asemenea, se cere amintit girul de care se bucură lucrarea deoarece continutul ei, editată în Colecția "România în istoria universală", coordonator și prefațator fiind domnul prof. univ. dr. Gheorghe Buzatu, iar "Cuvântul înainte" poartă semnatura domnului general de brigadă Ioan Bălăel.

Muzeograf principal drd.
Mariano PĂVĂLOIU

**Cine sunt?
Ce speră?
Ce gândesc?**

**ASPIRANȚII DE AZI –
COMANDANȚII SECOLULUI XXI**

*Academia Navală „Mircea cel Bătrân“.
Moment de la ceremonia de absolvire a promoției 1998.*

Care sunt dificultățile, problemele cele mai delicate presupuse de trecerea de la teorie la practică, așa cum au fost percepute ele de către aspiranții promoției 1998 în momentul ambarcarii lor la bordul navelor Marinei Militare? Aceasta este întrebarea pe care am adresat-o cîtorva reprezentanți ai tinerei generații de ofițeri de marină din porturile Constanța, Mangalia și Brăila. Am optat și în acest număr pentru genul publicistic al anchetei în dorința de a afla opinile cât mai multor aspiranți ambarcați, așteptând în continuare de la dumneavoastră, tineri ofițeri, ecouri, sugestii și propuneri de subiecte care vă interesează.

CIPRIAN MOTICA

(Nava "ALBATROS", Constanța)

"Spre deosebire de alte nave, aceasta este o navă-scoală și de transport mărfuri generale și din această cauză, cred eu, nu am întâmpinat dificultăți, cum poate a fost cazul colegilor mei de la navele de luptă. Pe "ALBATROS" se mizează mult pe coeziunea echipajului și în această privință toți noi împreună ne-am ajutat la cunoașterea navei în general și a tehnicii și aparaturii de navigație în special. Repet, pe "ALBATROS" există o opinie diferită asupra vieții la bord și a relațiilor interumane".

COSTINEL CIOROIU

(Fregata "Amiral PETRE BĂRBUNEANU" (260), Constanța, șef promoție 1998, specialitatea Artillerie și Rachete, Academia Navală "Mircea cel Bătrân")

"Cel mai mare "inamic" și greutățile cele mai mari sunt reprezentate de tehnica veche, care nu ne impiedică să ne facem meseria dar care, în comparație cu "alții", ne lasă un gust amar."

FLORIN BĂDICĂ

(Dragorul de bază 13)

"Viceamiral MIHAI GAVRILESCU", Constanța)

“În primul rând vreau să precizez că nu am întâmpinat dificultăți majore în momentul în care am pășit pe navă. Totuși, înănd cont că în timpul școlii am făcut practică pe alte tipuri de nave în momentul ambarcării m-am aflat pentru prima dată pe puntea unui dragor de bază. Acest lucru a presupus un volum mare de muncă din partea mea pentru cunoașterea navei, lucru esențial în desfășurarea ulterioră a activității mele. Pe de altă parte, a existat – de ce să nu recunosc – și teama de a nu găsi un echipaj, să spunem mai “reticent” față de noi veniți dar am avut surpriza să fiu întâmpinat de un echipaj unit din toate punctele de vedere. În sfârșit am avut și am probleme majore cu tehnica de luptă, care este foarte veche și care ar fi trebuit casată de mult, conform actelor existente”.

ALEXANDRU MITEL

(Fregata "Viceamiral EUGENIU ROȘCA" (263), Constanța)

“Nu am avut nici un fel de probleme. În timpul școlii am făcut timp de trei ani practică pe acest tip de nave astfel că nu am întâmpinat nici un fel de dificultăți, astăzi și datorită faptului că echipajul este cel mai Tânăr dintre toate navele divizionului iar colegii mei ofițeri și-au dat totată silința să mă deprindă cât mai repede cu activitățile de la bordul navei. Accomodarea a fost ușoară și, cel puțin pentru moment, sunt mulțumit de condițiile de la bord”.

VICTOR DUREA

(Comandant VMIS - vedeta militară de Intervenție cu scafandri - "MARTE", Constanța)

“Am găsit la ambarcare ceea ce mă așteptam, astfel că nu am înregistrat surpreze neplăcute în acest sens. Săiem că una învățăm în școală și alta găsim la bord, dar aceasta este de fapt problema întregii marino”.

ALEXANDRU GĂLĂȚAN

(ofițer cu navigația pe fregata "Contraamiral EUSTATIU SEBASTIAN" (264), Mangalia)

“Am avut șansa unui “botez” strâns al mării: pe 15 septembrie am participat la prima ieșire cu nava pe care am fost repartizat – pe o mare de gradul 4-5, cu executarea de trageri de luptă. Sincer, am avut emoții căci era “proba realității” ce urma să-mi verifice “stofa marinărească”. Am urmat sfaturile colegilor mai cu experiență și – după spusele lor – am trecut cu bine această probă. Cred însă, că aceste confruntări directe cu marea ar fi bine să aibă loc în timpul școlii – mai multe și mai îndelungate !

A doua probă profesională a urmat la scurt timp și la “parametri” deosebiți – participarea cu fregata la “SEA BREEZE '98” (24 octombrie – 5 noiembrie), în apele ucrainene. La închelarea acesteia, fapt ce m-a onorat în mod deosebit, comandanțul navei a apreciat că m-am integrat bine și “din mers”, echipajului.

Desigur, dificultățile integrării înseamnă de fapt suprasolicitare, emoții și încordare, dar îmi face plăcere să am confirmarea comandanților mei că am reușit.”

**Dragorul de bază 13
"Viceamiral MIHAI GAVRILESCU"**

ROMICĂ IORDAN

(Monitorul "LASCAR CATARGIU", Divizionul de monitoare, Brăila)

“Acum trei luni, când am sosit în unitate, am crezut că îmi va fi foarte usor să mă integrez în activitatea de la bord datorită faptului că am participat la orele de practică pe navele Marinei Militare iar stagiu l-am parcurs într-o unitate de la fluviu. Totuși am întâmpinat dificultăți și acestea cred că provin din diferențele existente între programa de învățământ din Academia Navală și realitatea din unitățile de nave precum și datorită faptului că le principalele discipline predate nu se țină cont de specificul navigației la fluviu. Aceste motive au făcut ca perioada de acomodare să fie mai mare decât mă așteptam”.

Am fost instruți să folosim calculatorul în multe activități specifice profesiei noastre. Aici nu numai că nu sunt specialiști în acest domeniu, cu care să continuăm pregătirea, dar suntem în situația de a împărtăși noi din puțina experiență, celorlalți membri ai echipajului.

Timpul de pregătire fizică este puțin iar activitățile sportive care se organizează sunt rare, astăzi și din cauza bazei materiale precare. În ceea ce privește serviciul de zi la bord, am fost nevoiți să ne însumăm atribuțiunile “din mers”, ceea ce ne-a reușit destul de repede deoarece serviciile sunt foarte dese”.

Maiștrii militari de marină despre ei însăși

SFÂRSIT DE AN, ÎNCEPUT DE AN...

Apropiata clipă – hotar, când anul '98, bătrân, obosit și, de ce nu, supărât pe nereușitele noastre la toate nivelurile societății, va preda cartul Tânărului '99, penultimul din cei o sută trimiși de Cronos să ne reglementeze existența, incită, de altfel, ca orice moment sărbătoresc, la meditație asupra trecutului, dar mai cu seamă asupra viitorului.

Spunând "trecut", mă gândesc firește numai la trecutul apropiat, adică doar la cele 365 de zile ale lui 1998, care, pentru noi, membri Ligii Maiștrilor Militari de Marină, au fost zile atât de împliniri cât și de dezamăgiri.

Nu doresc să mă refer la viața de zi cu zi a fiecăruiu dintre noi, deoarece această viață, raportată la starea actuală a societății românești, este cunoscută a fi plină de trămaștări, încercări, deziluzii și foarte puține bucurii, atât în plan social, cât și în plan profesional.

Doresc, în schimb, să treac succint în revistă o altel de viață, și anume viața de organizație a asociației socio-profesionale, generic denumită Liga Maiștrilor Militari de Marină, pe care, în momentul de față, o reprezintă în calitate de prim-vicepreședinte.

Iată că această asociație ce "navigă" de aproape opt ani prin zbuciumatele valuri ale vieții și, de ce să nu recunoaștem, nu navigă râu, încearcă să vă pună în temă cu conținutul cătorva file din jurnalul său de bord, din care voi extrage doar pe cele ce aparțin anului 1998, an care, afiindu-se "la posturile de manevră", se pregătește să pună prova la infinit.

Activitățile gădindă de noi și trecute pă agenda de lucru a anului la care mă refer, n-au fost altel concepute decât pentru a sprini și dezvolta dorința de a fi mereu aproape, de a așeza, acolo unde îl este locul, neprețuitul sentiment de camaraderie.

Cu ce ne-am propus să plecăm la drum?... Iată câteva repere: sărbătorirea zilei de 6 Mai, ca zi a maistrului militar de marină; organizarea de întreceri sportive la care să fie angrenate cadrele militare cât și salariații civili din garnizoană; organizarea unor ieșiri la "iarbă verde" a membrilor asociației, împreună cu familiile și prietenii acestora; organizarea de concursuri profesionale și de pregătire marinărească, la care să participe atât membrii asociației cât și elevii Școlii Militare de Maiștri; realizarea, cu ajutorul unor firme specializate, a unor obiecte publicitare, purtătoare a însemnelor asociației; participarea la diverse simpozioane și sesiuni de comunicări, unde prin materialele expuse să se scoată în evidență locul și rolul maistrului militar în organigrama Marinei Militare; procurarea prin cumpărare a unui calculator, necesar tinerii evidenței contabil-financiare a asociației și tehnoredactării publicațiilor proprii, ziarul "Timona"; sărbătorirea Revelionului și a Pomului de Crăciun; finalizarea procesului privind recunoașterea titlului de proprietate asupra imobilului din

Constanța, str. Mihai Eminescu nr. 20 (actuala Casă a Căsătoriilor), acțiune juridică deschisă de Ligă împotriva actualului proprietar, primăria orașului.

Să considerăm că sunt suficiente aceste câteva informații oferite de filele "jurnalului de bord" și să închidem această propoziție cu întrebarea: Au fost realizate aceste obiective? Răspunsul, bazat evident pe fapte concrete, este: unele da, unele nu, iar altele sunt în curs de rezolvare, solicitând ceva timp și de la începutul noului an.

Neîmplinirile noastre, pentru că acestea au existat, s-au datorat unor variații motive, unele obiective, dar marea lor majoritate, subiective. Analiza responsabilității acestora revine atât Colegiului Director, în calitatea sa de coordonator și inițiator, cât și fiecărui membru al asociației, dacă dovedește respect față de calitatea statutară definită.

Aducând în discuție "anul viitor", de pe acum sunt conturare două activități ce se cer pregătite din timp, cu multă luciditate și în deplină responsabilitate. Acestea sunt: adunarea generală pentru dare de seamă și alegeri, din luna martie; aniversarea, la 6 Mai, a celor 90 de ani de existență în istoria Marinei Militare a acestui corp mediu tehnic, denumit Corpul Maiștrilor Militari.

Nu ne așteaptă un an ușor, mai ales că finalul lui '98 nu s-a arătat deloc a fi de bun augur maiștrilor militari, deoarece printr-un proiect al Direcției Management Resurse Umane din cadrul Ministerului Apărării Naționale se încearcă să se apela din nou la "foarfeca" istoriei, pentru a doua oară, în ultimii 50 de ani, eliminând din ierarhia Armatei Române gradul de maistru militar, fapt ce ar contribui la pierderea identității și prestigiului segmentului militar pe care asociația noastră îl reprezintă... Dar să sperăm că argumentele noastre trimise pe adresa inițiatorului, și nu numai, vor fi înțelese și judecate cu obiectivitate, oprind această idee în fază de propunere.

Se apropie începutul de an! Să-l lăsăm pe Tânărul 1999 să-și intre în drepturi, cu speranța că el va mai alunga din inimile, casele și plaiurile noastre necazurile ce ne îmbătrânește prematur.

Oriunde vă veți afla în această clipă-hotar, cumpăna dintre ani, primii din partea noastră un sincer și camaraderesc salut, însoțit de tradiționala urare "LA MULTI ANI!"

Maistru Militar Principal (r)
Dumitru MIHĂILESCU,
Prim-vicepreședinte al
Ligii Maiștrilor Militari de Marină

NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII

FRICA - INAMICUL NEVĂZUT

„Nici un om sănătos nu este fără frică în luptă“

George Patton

Unul dintre cele mai realiste filme despre cel de-al doilea război mondial este, fără îndoișă, "Save Private Ryan" (Salvați-l pe soldatul Ryan), care a avut premiera de curând și pe marile ecrane din România. Pe lângă realizarea artistică deosebită, regizorul a reușit să "demește" frica, sub toate formele de manifestare ale acestui monstru ascuns în sufletele oamenilor: izbucniri isterice, automatisme absurde necontrolate, detașări autiste, reacții fiziologice, inhibiție, apatie etc.

Generalul Marshall, șeful Statului Major General al armatei americane în acea perioadă (la care se fac câteva referiri și în film) a publicat, în anul 1947, carteia "Men against Fire", unde se regăsesc rezultatele unor anchete care au avut ca subiecți zeci de mii de militari americanii reveniți de pe teatrele de operații din Pacific sau Normandia. Cea mai puternic susținută concluzie a acestor anchete a fost aceea conform căreia o covârșitoare majoritate a celor implicați în acțiuni de luptă au fost stăpâniți, aproape în permanență, de o leamă profundă. Motivația care i-a mobilizat totuși să-și îndeplinească misiunile, uneori mai puternice decât instinctul de supraviețuire, a fost sancțiunea morală a grupului din care faceau parte, reputația și onoarea care se evaluau, de fapt, în privirea camaradului de lângă el. S-a mai constatat că mai puțin de un sfert dintre luptători deschideau focul împotriva inamicului, ceilalți trăgând în aer.

Pornind de la aceste concluzii,

Marshall reia teza spiritului de corp și încearcă să sublinieze importanța solidarității de grup în influențarea capacitatii colective de rezistență și de agresiune. Cel mai important lucru este considerat a fi realizarea unor canale nevăzute de legătură cu o personalitate puternică din grup, care este preferabil să fie chiar șeful. Acesta, la rândul lui, trebuie să consolideze această legătură și să instituie norme și valori destinate în mod absolut prioritar pentru apărarea grupului. Se pare că pe aceste idei, simplu de enunțat dar foarte greu de

materializat, se sprijină mitul invincibilității multor corpuși de elită din lume.

Tema în discuție a fost abordată și de specialiști români. Gheorghe Arădăvoalce prezintă în lucrarea "Stresul psihic în lupta armată" cauzele principale ale declansării panicii, ca formă de manifestare a fricii collective:

- informare insuficientă: nesiguranță în cunoașterea situației concrete, ordine care se contrazic, zvonuri, marsuri fără rost;
- neîncredere față de propria conducere: superiori nestăpâniți, brutali sau fricoși, incapabili să-și îndeplinească misiunea;
- sentimentul inferiorității: instruire insuficientă și dotare precară, slab antrenament fizic și psihic;
- extenuarea și mediul nefavorabil;
- informații sau zvonuri despre acte de cruzime săvârșite de inamic sau despre noile arme cu caracteristici tehnico-tactice necunoscute.

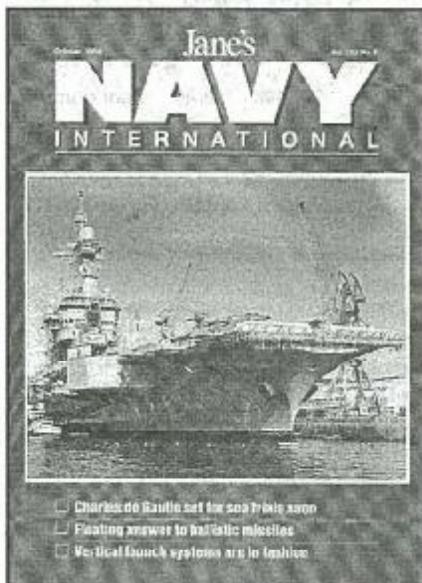
În mod evident, armata nu are nevoie nici de șefi (mai mici sau mai mari) care în timpul tragicelor evenimente din 1989 își declinau orice răspunderi ascunzându-se prin diferite cotloane și contribuind astfel la generalizarea haosului, nici de șefi care se ridică în picioare și transpiră când vorbesc la telefon cu superiorii lor. Armata are nevoie și este obligată să-și formeze la toate eșaloanele lideri

militari responsabili și competenți, în special, care să dea dovedă, totodată, de constanță și autocontrol în manifestări, tenacitate, seriozitate, energie și, nu în ultimul rând, sensibilitate. Acestea trebuie să fie elementele de identificare ale personalității puternice dintr-un grup, la care se referează generalul Marshall, calitățile comandanților care pot imprima un comportament productiv și eficient subordonăților. Acestea sunt și armele cu care se poate lupta împotriva inamicului nevăzut - frica.

Căpitan Costel SUSANU

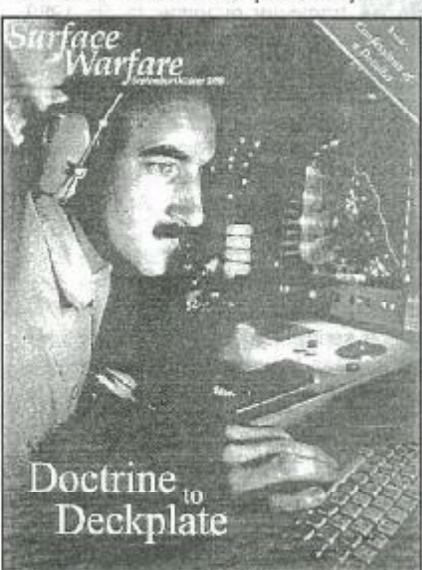
REVISTE STRĂINE DE MARINĂ INTRATE ÎN BIBLIOTECĂ REDACȚIEI

JANE'S NAVY INTERNATIONAL (octombrie 1998) Din sumar:
 • Analiza apărării strategice a Marii Britanii - implicații asupra programelor Royal Navy și personalului înclat • Apărarea împotriva rachetelor balistice - US Navy este în curs de dezvoltare a unui plan ambicios pentru gestionarea pericolelor potențiale reprezentate de armele de nimicire în masă • Marinele secolului următor - secretarul Marinei S.U.A. analizează cerințele de adaptare reclamate de dezvoltarea vertiginoasă a tehnologiei navale • Portavionul francez "Charles de Gaulle" este pregătit pentru începerea testelor pe mare • Tehnologia lansării verticale este preferată de proiectanți pentru lansatoarele de rachete navale. (C.S.)

◆
 • Industria militară germană • Panoramic tehnico-profesional: "Litoral Warfare" și submarinele • Marina germană • Istorie și cultură militară: Declinul Kriegsmarine • Eseuri și documentare: Construcțiile navale italiene • În apărarea bunurilor arheologice submarine • Rubrici: Scrisoare către editor • Panoramic politico-militar (Starea actuală a aparatului militar rus) • Marine militare (Dezafectarea submarinelor cu propulsie nucleară • Baze navale plutoare) • Marine comerciale • Ambient marin

- Aeronautică militară (Aeronavele în lupta antitanc)
- Știință și tehnică (Materiale speciale ultrausoare)
- Recenzii și semnale
- SUPLIMENT: Proliferarea armelor de distrugere în masă (Michele Cosentino). (B.D.)

◆
 SURFACE WARFARE (septembrie/octombrie 1998) Din sumar:
 • Colegiul Naval de Război este pregătit pentru marina secolului XXI
 • Apărarea maritimă antiaeriană și anti-rachetă - soluții pentru folosirea optimă a bazelor navale și ale infanteriei marine • Spațiul aerian al viitorului - o provocare pentru apărarea antiaeriană • Menținerea performanței - cartea de vizită a rachetelor "Standard" • Tragerile navale în confruntările pe mare ale secolului următor • Specificul asigurării logistice în bazele navale • Provocarea pericolului antisubmarin în zonele de litoral • Conducerea într-un moment de nesiguranță. (C.S.)

• Rubrici: Miscelena • Marine militare • Marina de pescuit • Construcții navale • Ecologie • Cultură navală • Recenzii și reviste. (B.D.)

ANTICIPÂND... UN SEMNAL EDITORIAL

Dacă ar exista un "cântar valoric ideal", care să armonizeze sponsorizările în spațiul editorial, atunci ar fi cărti aflate în manuscris care ar fi trebuit demult să apară, și altele, apărute deja, care ar fi trebuit, poate să rămână... în manuscris.

Dar cum acest "cântar valoric ideal" nu există, ne mulțumim – din păcate – să anticipăm, doar, un semnal editorial. Este vorba de o lucrare de certă valoare, semnată de domnul viceamiral (r) Constantin IORDACHE, intitulată sobru "UNELE ASPECTE ALE PROBLEMATICII MARITIME ȘI FLUVIALE ROMÂNEȘTI".

Lucrarea reunește o sută de articole publicate în presa militară și civilă și apreciate de specialiști ca o contribuție deosebită la definirea doctrinei miliare și navale românești. Ea este, deocamdată, imprimată doar în câteva zeci de exemplare realizate la calculator.

Sperăm ca o editură serioasă să-și facă un titlu de mândrie din preluarea și tipărirea acestei lucrări semnate de un om care, prin experiență, forță de sinteză și idei, are – într-adevăr – ce spune în domeniul marinei.

*Locotenent-colonel
Costin CONSTANDACHE*

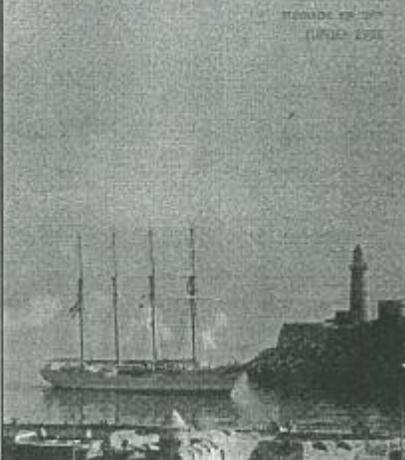

BLAUE JUNGS (octombrie 1998) Din sumar: • Parteneriatul triilateral dintre Polonia, Danemarca și Germania • Tunul FK-20 mm, construit după proiect comun, german-norvegian

- carteza tehnică • Fregata Bayern
- 6 luni navă comandant a STANAVFORLANT (Forțele Navale Aliate din Atlantic) • Navele de debarcare germane în misiunea SFOR • Ziua portilor deschise pe fregata Mecklenburg-Vorpommern. (C.S.)

REVISTA GENERAL DE MARINA (iunie 1998) Din cuprins: Centenarul lui 1898. Escadra contraamiralului Cervera în Cuba • Evoluția flotei militare spaniole de la sfârșitul războiului civil • Considerații asupra mărimii forțelor noastre maritime • Solarsub. Primul solar remorcă de concepție spaniolă

REVISTA GENERAL DE MARINA

JEAN BART - EVOCARE

Într-un noiembrie hibernal, sala de concerte a Cercului Militar Constanța a simțit, din nou, căldura sufletească a celor care iubesc spiritul marinăresc în cultură.

În organizarea Ligii Navale Române - Filiala Constanța, pe 20 noiembrie a fost evocată personalitatea scriitorului JEAN BART (Eugen Boțez) de la căruia disparețe au trecut 65 de ani.

După "introducerea" în tematică, făcută de domnul contraamiral (r) ing. Ilie STEFAN, invitatul de onoare – dr. Constantin MOHANU din București, editor al operei lui Jean Bart, a susținut o prelegere despre viața și opera scriitorului evocat.

Un "stol" de fete frumoase (și deștepte) de la Colegiul Pedagogic "Constantin Brătescu" au cîntat fragmente din "JURNAL DE BORD" și "EUROPOLIS", cu o sensibilitate emoționantă.

Finalul seriilor literar-muzicale a fost fericit auroclat de cîndacăscuta formație vocal-instrumentală condusă de Ilie BELCIN cu talenții copii-scoliști, susținută de "veteranii" Atanase SENOPOL, Iacobina VLAD și dr. Romeo MOCANU.

O sală plină de admiratori a aplaudat cu generozitate seara culturală.

În aceeași zi, dr. Constantin MOHANU a avut o întîlnire cu studenții de la Academia Navală "Mircea cel Bătrân".

Profesor Geo VLAD

ANUL
XXI
Nr. 42
1998
Iunie

BULETIN DE INFORMARE, DOCUMENTARE SI STUDIU DE FILATELIE TEMATICA
SUPLIMENT AL REVISTEI LIGII NAVALE ROMANE - "MAREA NOASTRA"

ASOCIAȚIA FILATELIȘTILOR "TOMIS", 40 ani de activitate (1958-1998)

SEMNAL

A apărut numărul 42 (ianuarie-iulie 1998) al revistei "MARINA", Buletin de informare, documentare și studii de filatelia tematică. Supliment al revistei Ligii Navale Române - "Marea Noastră", editat de Asociația Filateliștilor "Tomis" Constanța și Gruparea de Filatelia Tematică Merină. Din sumar: • Asociația filateliștilor "Tomis". 40 de ani de activitate (1958-1998) • Liga Navală Română la 70 de ani • Din istoricul Muzeului Marinei Române • Centenarul Şanterului Naval Giurgiu • Nave exotice: Sampanul • Vizita de prietenie a unor nave în portul Constanța • Comemorări ale centenarului "Belgica" • Spărgătorul de gheăță atomică "Arkтика" • Expoziția filatelică personală "CEDAN'98".

Bogdan DINU

DUPĂ 40 DE ANI

În ziua de 24 octombrie 1998, după 40 de ani, la Academia Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN" Constanța s-a reîntâlnit promoția 1958 a Școlii Militare Superioare de Marină.

Într-o emotionantă alocuție, domnul contraamiral TRAIAN ATANASIU i-a salutat pe cei prezenți, iar în numele profesorilor s-a adresat foștilor elevi (unii erau însăși de soții, copii și nepoți) comandorul (r) ing. Cornelius Enăchescu, fost șef al catedrei de Navigație.

Unul dintre absolvenții săi acum 40 de ani, comandorul (r) Gheorghe Cioenaru a dedicat evenimentului un eseu scris cu pena înmulțată în amintiri și glăsuisse astfel:

"Iată-ne din nou împreună, stătă căți mai suntem, la "ANIVERSAREA 40". Ne primim unii pe alții și avem doar întrebările interioare care ne duc în trecut, lăcându-ne să înțelegem că singurul neprieten al nostru a fost timpul, vămutor, intransigent și incoruptibil.

Momentul îl depășim printre strângere de mâină, o bătaie amicală și înțelegătoare pe umăr, care ne vor face să ultăm că peste noi au trecut mai bine de șase decenii. Pentru o zi vom redeveni tineri! Metamorfoza ne va face să lăsăm deoparte griile și aici, la jumul de unde odinioară ne

avântăm spre albastrul ademenitor al mării să ne amintim de miciile noastre nebunii sau de mariile probleme ale vieții. Cu puțină imaginație, orizontul nu se va părea mai aproape ca niciodată. Atinge-i cu mâna, prietene, și pună-ti o dorință, poate pe aceea care te-a mistuit toată viața. Cine știe... Iar dacă speranțele și visele le-ai pierdut pe drum în această 40 de ani, nu îl măhnit, speranța și visul sunt incurabile și mojitoare. Atât că mai existăm, să sperăm și să visăm!"

*Potrivit frumoasă și vânt prietic.
LA MULTI ANI!"*

Cu evlavie, participanții la aniversare au păstrat un moment de reculegere pentru cei trecuri în neînțintă: ambii comandanți ai școlii din perioada celor 4 ani de studii – comandanți Theodor Antonescu și Nicolae Miliu, șefi de facultăți printre care Constantin (Bibi) Costăchescu, profesori, comandanți de subunități și foști colegi.

Majoritatea participanților erau pensionari militari. Am să consemnez în continuare câteva nume – din această categorie: Cioenaru Gheorghe, Cociș Mircea, Constantin Constantin, Iașencenco David, Iordache Eugen, Murineanu Mihai, Slivăț Stefan (clasa

de navigație) Chiril Ion, Ionescu (Curcafa) Florea, Dumitru Stelică și contraamiralul Dumitrescu Emil (clasa artilerie) comandanți Borcili Ion, Bărbărie Stefan, Ceamura Emil, Gămăruș Gheorghe, Butnărescu Nicolae, Comăneanu Viorel, Ghimbășanu Dan, Ioviță Ioan, Marinescu Mihai și Pușcașu Stoica (clasa arme sub apă) Balasz Imre, Cheșcă Constantin, Macarie Andone, Păduraru Vasile (clasa transmisiuni).

Alături de noi, cei care am lucrat în marină până ce s-a înălțat sorocul pensionărilor, și-au depănat amintirile din școală și alți colegi, profesori universitari, Ingineri, Juriști, economiști – aproape toți pensionari ca și noi.

Din fotografie alăturată se vede, fără efort, că nu mai suntem tineri, dar ceea ce nu se vede este atașamentul nostru profund și sincer pentru armată, pentru Marina Militară, pentru școală care ne-a dat cunoștințe și ne-a format astfel caracterul. Încă să navigăm în viață pe DRUMUL ADEVĂRAT al binei, corectitudinii, onoarei și demnitatei.

Ne-am despărțit prieni buni, aşa cum eram când aveam 20 de ani, urându-ne la revedere, în anul 2003!

*Contraamiral (r)
Petrice GEORGE*

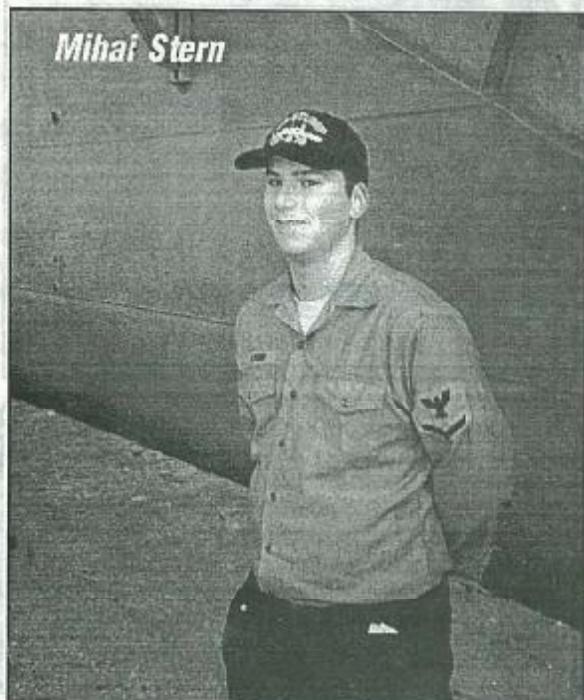
MAGAZIN MAGAZIN MAGAZIN

AM ÎNTÂLNIT ȘI ROMÂNI ... ÎN U.S. NAVY!

Recent încheiatul exercițiu "RESCUE EAGLE '98" mi-a oferit prilejul să cunoșc mai mulți marinari americani de origine română înrolați în Marina Militară a Statelor Unite. La bordul navei U.S.S. "AUSTIN" (LPD 4) l-am întâlnit pe "air man" (respectiv funcția pe care o are, pe punctea de zbor a navci) Ilie Retezatu, un Tânăr de 23 de ani, ploieștean de origine. Norocosul câștigător – împreună cu familia – la "loteria vizelor" din 1996, s-a stabilit în Binghamton, New York. Dezghețat și intelligent - în România în momentul plecării era student la Facultatea de Îmbunătățiri Funciare din București –, după numai cinci luni s-a înrolat în U.S. Navy, mai puțin pentru bani (circa 1.000 de dolari pe lună) și mai mult pentru dobândirea cetățeniei americane (la expirarea contractului de 4 ani). Facilitățile financiare oferite de U.S. Navy îi vor permite să-și continue studiile – dorește să urmeze arhitectura – prin plata a 40.000 de dolari timp de doi ani. De fapt există profesori chiar pe navă care predau anumite cursuri (de exemplu matematică sau istorie) și care odată absolvite îi vor fi recunoscute de colegiul respectiv. Cu totul întâmplător am avut ocazia să discut și cu șeful lui direct care a ținut să-mi precizeze: "E un om minunat și vă reprezintă cu cinste țara." La bordul navei se mai afla un român, Fabian Refec care nu se întorsese încă din permisie la ora documentării noastre și astfel nu am avut posibilitatea să discut și cu el.

Ilie Retezatu

Mihai Stern

Alta este povestea lui Mihai Stern (numele românesc era Stâruionga) de pe distrugătorul U.S.S. "STUMP" (DD 978). Plecat la vîrstă de 6 ani din România, acum aproape 18 ani, se exprimă mai greu în limba română. Aflu că are deja cinci ani și jumătate de când s-a înrolat, dar la expirarea contractului (în ianuarie 1999) are de gând să părăsească U.S. Navy pentru a deveni învățător într-o școală pentru copii cu cerințe speciale. Studiile îi vor fi plătite tot de U.S. Navy ca și în cazul lui Ilie Retezatu, el optând pentru variantă în care primește 10.000 de dolari anual, timp de trei ani. Ca și pentru mulți alți tineri americani, înrolarea în marina militară este o modalitate nu numai de a câștiga bani dar și de a-și plăti colegiul (toate aceste facilități fac parte din strategia de recrutare a U.S. Navy). Din decembrie 1996 servește pe nava U.S.S. "ARLEIGH BURKE" (DDG 51) iar la cererea sa a fost dețașat special pe U.S.S. "STUMP" pe timpul marsșulu acestuia în Marea Neagră pentru a-și putea vizita rudele din România. În scurta permisie petrecută în București (de unde este originar) a reușit performanță – iată că nu numai în America dar și pe meleagurile noastre totul este posibil – fiind cetățean american, să voteze primarul Bucureștiului.

Bogdan DINU

MARINA MILITARĂ ITALIANĂ ȘI CERCETAREA REPERELOR ARHEOLOGICE SUBMARINE

Un acord semnat la Civitavecchia pe 14 mai 1998, de către ministrul pentru Bunurile Culturale și acela al Apărării prevede folosirea navelor vânătoare de mine din clasa "Leric" (clasa cuprinde 14 nave întrate în serviciu între 1905-1998, având următoarele caracteristici: deplasament: 485 t.; lungime 49,90 m; lățime 9,44 m; pescău 2,5 m; viteză 14 Nd; echipaj 3 ofițeri și 42 de subofițeri și marinari - n.n) pentru căutarea și cercetarea bunurilor arheologice submarine. Pentru anul 1998 au fost specificate patru zone pentru investigații: insula Asinara, Punta del Serrone (Brindisi), insulele Procida și Levanzo. Programul include și un acord cu jăile din Mării Mediterane pentru organizarea de cercetări comune. În prezent operează în această mare exploratorul subacvatic Robert Ballard, cunoscut pentru localizarea Titanicului, specializat în descoperirea comoriilor submarine, cum ar fi navele romane de pe rutele antice (cîitorilor interesati de acest subiect le recomandăm și articolul "În apărarea bunurilor arheologice submarine" de Gaetano Allotta, din același număr al revistei italiene - n.n.).

*Rivista Marittima, octombrie 1998
Traducere și adaptare Bogdan DINU*

"De cart" pe puntea distrugătorului "MĂRĂȘEȚI", mascota echipajului, cățelușa Lola.

NAVE DE LINIE

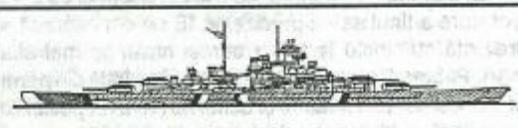
În cel de-al doilea război mondial au participat 121 de nave de linie, din 8 țări: Brazilia 2; Franța 11; Germania 18; Italia 8; Japonia 12; Marea Britanie 25; Rusia 7 și S.U.A. 38. Ele aveau un deplasament între 19.300 - 72.800 tone și tunuri de diferite calibre (140-650 mm).

Cele mai reprezentative nave de linie au fost: Franța – CLEMENCEAU, GASCOIGNE, JEAN BART, RICHELIEU (cu un deplasament între 26.000-47.550 tone și tunuri de 320 până la 430 mm); Germania – BISMARCK, Amiral GRAF SPEE, Amiral SCHEER, TIRPITZ (16.200-52.600 tone și tunuri între 140-360 mm); Italia – ROMA, VITTORIO VENETO (29.000-45.752 tone și tunuri între 280-350 mm); Japonia – SMUSASHI, MUTSU, NAGATO, YAMATO (37.000-72.800 tone și tunuri între 305-650 mm); Marea Britanie – HOOD, LION, VANGUARD (47.000-51.420 tone și tunuri între 330-406 mm); Rusia – SOIUZ, SOVIETSKI, S. UCRAINA (24.600-51.000 tone și tunuri între 203-330 mm); S.U.A. – IOWA, LOUISIANA, MISSOURI, NEW JERSEY, OHIO (34.250-70.500 tone și tunuri între 327-496 mm).

Comandor (r) Francisc HOSCIUC

RICHELIEU 1943

BISMARCK 1941

MISSOURI 1944

VITTORIO VENETO 1942

ERATĂ

Dintr-o regretabilă greșală de corectură, în numărul trecut al revistei noastre, la pag. 27, la explicația de la fotografie reprezentând ceremonialul militar de la Academia Navală, în loc de cuvântul "marcat" a apărut cuvântul "mascat". Făcând rectificarea de rigoare, cerem scuze cîitorilor noștri.

EVENIMENTE / FLASH

BABADAG: Conducerea Marinei Militare asistă la exercitiul de apărare a unui convoi cu ajutorare umanitară intrat în ambuscadă, moment al componentei terestre a aplicației **RESCUE EAGLE '98**, la care au participat infanteriști marini români și americani. La exercițiul desfășurat pe 8 noiembrie 1998 au fost invitați și ziariștii militari și civili.

CONSTANȚA: Comandantul Colegiului Naval Regal al Olandei, comodorul F.M.P. Hart, a vizitat la începutul lunii noiembrie Academia Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN" din Constanța. Cu această ocazie oaspetele olandez a fost primit de viceamiralul **Traian Atanasiu**, șeful Statului Major al Marinei Militare. În imagine: comodorul F.M.P. Hart și contraamiralul **Corneliu Cristescu** trecând în revistă garda militară la sosirea în Academia Navală.

1500 LEI